

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2001/18/EK

(2001. gada 12. marts)

par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK atcelšanu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[1],

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[2],

rīkojoties saskaņā ar Līguma 251. pantā izklāstīto procedūru un ņemot vērā Samierināšanas komitejas 2000. gada 20. decembrī apstiprināto kopīgo dokumentu[3],

tā kā:

(1) Komisijas 1996. gada 10. decembrī pieņemtajā pārskata ziņojumā, kas attiecas uz Padomes Direktīvu 90/220/EEK (1990. gada 23. aprīlis) par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu dabā[4], ir konstatētas vairākas jomas, kurās ir vajadzīgi pilnveidojumi.

(2) Jāprecizē Direktīvas 90/220/EEK piemērošanas joma un tajā esošās definīcijas.

(3) Direktīva 90/220/EEK ir grozīta. Tagad, no jauna grozot direktīvu, ir vēlams skaidrības un racionalizācijas labad pārstrādāt attiecīgos noteikumus.

(4) Dzīvi organismi, ko lielos vai mazos daudzumos izplata vidē eksperimentālos vai komerciālos nolūkos, vidē var vairoties un nokļūt ārpus dalībvalsts robežām, un skart citas dalībvalstis. Šādas izplatīšanas iedarbe vidē var būt neatgriezeniska.

(5) Cilvēka veselības un vides aizsardzība prasa pievērst pienācīgu uzmanību to risku

kontrolei, ko rada ģenētiski modificētu organismu (ĢMO) apzināta izplatīšana vidē.

(6) Saskaņā ar Līgumu Kopienas rīcībai attiecībā uz vidi vajadzētu balstīties uz preventīvas darbības principu.

(7) Jātuvina dalībvalstu tiesību akti, kas attiecas uz ĢMO apzinātu izplatīšanu vidē, un jāpanāk droša rūpniecības produktu izstrāde, izmantojot ĢMO.

(8) Piesardzības princips ir ņemts vērā, šo direktīvu izstrādājot, un jāņem vērā, šo direktīvu īstenojot.

(9) Īpaša nozīme ir kādā dalībvalstī atzītu ētikas principu respektēšanai. Dalībvalstis var ņemt vērā ētiskus aspektus, ja apzināti izplata vai laiž tirgū produktus, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem.

(10) Visaptverošas un caurskatāmas tiesību sistēmas nolūkā jānodrošina tas, ka Komisija vai dalībvalstis, gatavojot pasākumus, apspriežas ar sabiedrību un ka tās saņem informāciju par pasākumiem, ko veic, īstenojot šo direktīvu.

(11) Laišana tirgū ietver arī ieviešanu. Produktus, kas satur tādus ĢMO un/vai sastāv no tādiem ĢMO, uz kuriem attiecas šī direktīva, nevar ievest Kopienā, ja tie neatbilst šīs direktīvas noteikumiem.

(12) Ja ĢMO dara pieejamus ieviešanai vai apstrādei lielos daudzumos, kā, piemēram, lauksaimniecības preces, tad to vajadzētu uzskatīt par laišanu tirgū šīs direktīvas nozīmē.

(13) Šajā direktīvā ir pienācīgi ņemta vērā starptautiskā pieredze šajā jomā un starptautiskās tirdzniecības saistības, un tai

būtu jārespektē prasības, kas noteiktas Kartahenas protokolā par bioloģisko drošību pie Konvencijas par bioloģisko daudzveidību. Cik ātri iespējams, un noteikti līdz 2001. gada jūlijam Komisijai sakarā ar protokola ratifikāciju būtu jāiesniedz attiecīgie priekšlikumi tā ieviešanai.

(14) Pamatnostādne to noteikumu ieviešanā, kas attiecas uz šajā direktīvā noteikto tirgū laišanas definīciju, būtu jādod regulatīvajai komitejai.

(15) Definējot "ģenētiski modificētu organismu", šajā direktīvā cilvēki nebūtu jāuzskata par organismiem.

(16) Šīs direktīvas noteikumiem nevajadzētu ierobežot dalībvalstu tiesību aktus jomā, kas attiecas uz atbildību vides aizsardzības jomā, bet Kopienas tiesību akti šajā jomā būtu jāpapildina ar noteikumiem, kas attiecas uz atbildību sakarā ar dažādu veidu kaitējumiem videi visos Eiropas Savienības apgabalos. Šajā nolūkā Komisija ir apņēmusies līdz 2001. gada beigām iesniegt tiesību akta projektu, kas attiecas uz atbildību vides aizsardzības jomā sakarā ar kaitējumiem videi, to skaitā par kaitējumiem, kurus rada ĢMO.

(17) Šī direktīva nebūtu jāattiecinā uz organismiem, kas iegūti ar dažām vispārpieņemtām ģenētiskās modifikācijas metodēm, kuras ir tradicionālas vairākiem lietojumiem un kurām ir ilglaiīga drošības garantija.

(18) Jāievieš saskaņotas procedūras un kritēriji to iespējamo risku novērtēšanai katrā atsevišķā gadījumā, ko rada ģenētiski modificētu organismu (ĢMO) apzināta izplatīšana vidē.

(19) Atsevišķi vides risku gadījumi vienmēr būtu jānovērtē pirms izplatīšanas. Būtu jāņem vērā arī iespējamā kumulatīvā ilgstošā iedarbe, ko izraisa mijiedarbība ar citiem ĢMO un vidi.

(20) Jāievieš kopēja metodoloģija vides risku novērtēšanai, kas pamatojas uz neatkarīgu zinātnisko ieteikumu. Jānosaka arī kopēji mērķi tādu produktu monitoringam, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem, pēc to apzinātas izplatīšanas vai laišanas tirgū. Kumulatīvās ilgstošās iedarbes monitorings būtu jāuzskata par monitoringa plāna obligātu sastāvdaļu.

(21) Dalībvalstīm un Komisijai būtu jānodrošina ar ĢMO apzināto izplatīšanu vai tirgū laišanu saistīto iespējamo risku sistemātiska un neatkarīga izpēte. Šādai izpētei vajadzīgie resursi būtu jānodrošina dalībvalstīm un Kopienai saskaņā ar to budžeta procedūrām, un neatkarīgiem pētniekiem būtu jānodrošina visas attiecīgās informācijas pieejamība, respektējot intelektuālā īpašuma tiesības.

(22) Īpaši uzmanīgi būtu jāvērtē tādu ĢMO izplatīšanas radītie iespējamie riski, kuri satur pret antibiotikām rezistentus gēnus.

(23) ĢMO apzināta izplatīšana vidē izpētes stadijā vairākumā gadījumu ir nepieciešams posms tādu jaunu produktu izstrādē, kas satur ĢMO vai ir iegūti no ĢMO.

(24) ĢMO būtu jāievada vidē pēc pakāpenības principa. Tas nozīmē, ka ĢMO lokalizāciju samazina un izplatīšanas mērogu pakāpeniski palielina, bet tikai tad, ja iepriekšējo posmu vērtējums attiecībā uz cilvēku veselību un vidi liecina, ka var sākt nākamo posmu.

(25) Neviens produkts, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem un kas paredzēts apzinātai izplatīšanai, nav paredzams laišanai tirgū, pirms šā produkta izpētes un izstrādes stadijā nav veikts apmierinošs lauka izmēģinājums tajās ekosistēmās, kuras šo ĢMO lietojums varētu ietekmēt.

(26) Šīs direktīvas ieviešana būtu cieši jāaskaņo ar citu attiecīgu dokumentu ieviešanu, piemēram, Padomes Direktīvas 91/414/EEK (1991. gada 15. jūlijs) par

augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū[5] ieviešanu. Šajā nolūkā attiecīgajām kompetentajām iestādēm, kas ir saistītas ar šīs direktīvas un minēto dokumentu ieviešanu, Komisijas un dalībvalstu līmenī būtu, cik iespējams, jākoordinē sava rīcība.

(27) Attiecībā uz vides risku novērtējumu saskaņā ar C daļu, riska pārvaldību, marķējumu, monitoringu, informāciju sabiedrībai un drošības klauzulu šai direktīvai vajadzētu būt par atskaites punktu tādu produktu, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem un kas atļauti ar citiem Kopienas tiesību aktiem, kuros tāpēc būtu jāparedz īpašs vides risku novērtējums, kurš jāizdara saskaņā ar principiem, kas noteikti II pielikumā un, pamatojoties uz III pielikumā norādīto informāciju, neierobežojot papildu prasības, kuras izklāstītas iepriekšminētajos Kopienas tiesību aktos, un saskaņā ar prasībām, kas attiecas uz riska pārvaldību, marķējumu, kontroli pēc vajadzības, sabiedrības informāciju un drošības klauzulu vismaz līdzvērtīgi tām, kuras izklāstītas šajā direktīvā. Šīs direktīvas ieviešanas nolūkā jāparedz sadarbība ar Kopienas un šajā direktīvā minētajām dalībvalstu iestādēm.

(28) Kopienā jāizstrādā apstiprināšanas procedūra, saskaņā ar kuru tirgū laiž produktus, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem un kuru paredzētais lietojums ir saistīts ar organisma(-u) apzinātu izplatīšanu vidē.

(29) Komisiju aicina veikt pētījumu, kurā iekļauj dažādu šīs sistēmas konsekvences un efektivitātes turpmākās uzlabošanas iespēju vērtējumu, īpaši koncentrējoties uz ĢMO centralizētu tirgū laišanas atļaujas kārtību Kopienā.

(30) Nozaru tiesību aktos monitoringa prasības var būt jāpielāgo attiecīgajam produktam.

(31) Šīs direktīvas C daļu nepiemēro produktiem, uz kuriem attiecas Padomes Regula (EEK) Nr. 2309/93 (1993. gada 22.

jūlijs), ar ko nosaka kārtību, kā Kopienā apstiprina un pārbauda cilvēkiem paredzētas zāles un veterinārās zāles, kā arī izveido Eiropas Zāļu novērtēšanas aģentūru[6], ja minētā kārtība paredz vides risku novērtēšanu, kas ir līdzvērtīga šajā direktīvā paredzētajai.

(32) Jebkurai personai, pirms tā sāk ĢMO vai tāda produkta, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem, apzinātu izplatīšanu vidē vai laišanu tirgū, jāiesniedz paziņojums dalībvalsts kompetentajai iestādei, ja paredzētais produkta lietojums ir saistīts ar tā apzinātu izplatīšanu vidē.

(33) Minētajā paziņojumā būtu jāiekļauj tehniskā dokumentācija, kurā ir informācija par pilnīgu vides risku novērtējumu, atbilstīgiem drošības pasākumiem un pasākumiem avāriju novēršanai, un, produktu gadījumā, precīzi norādījumi un lietošanas nosacījumi, kā arī paredzētais marķējums un iesaiņojums.

(34) Pēc paziņojuma iesniegšanas ĢMO nevajadzētu apzināti izplatīt, ja nav saņemta kompetentās iestādes piekrišana.

(35) Paziņojuma iesniedzējam vajadzētu būt iespējai atsaukt iesniegto dokumentāciju jebkurā šajā direktīvā noteiktās administratīvās procedūras stadijā. Administratīvajai procedūrai būtu jābeidzas, ja dokumentāciju atsauc.

(36) Kompetentās iestādes atteikumam, kas attiecas uz paziņojumu par tāda produkta laišanu tirgū, kurš satur ĢMO vai sastāv no tiem, nevajadzētu ierobežot paziņojuma iesniegšanu par tiem pašiem ĢMO citai kompetentajai iestādei.

(37) Ja nav šķēršļu, tad starpniecības laika beigās būtu jāpanāk vienošanās.

(38) Pēc apstiprināta ziņojuma par negatīvu novērtējumu atteikumam, kas attiecas uz paziņojumu, nevajadzētu ierobežot turpmākos lēmumus, kuri

pamatoti uz citai kompetentajai iestādei iesniegtu paziņojumu par to pašu ĢMO.

(39) Lai šī direktīva veiksmīgi darbotos, dalībvalstīm būtu jāizmanto dažādie informācijas un pieredzes apmaiņas noteikumi, pirms tās vērsas pie šīs direktīvas drošības klauzulas.

(40) Lai nodrošinātu to, ka ĢMO pareizi identificē produktos, kas satur ģenētiski modificētus organismus vai no tiem sastāv, uz etiķetes vai pavaddokumentā vajadzētu būt vārdiem "šis produkts satur ģenētiski modificētus organismus".

(41) Saskaņā ar attiecīgo komitejas procedūru būtu jāizstrādā pēctecīga, unikāla ĢMO identifikatora sistēma, ņemot vērā attiecīgus jauninājumus starptautiskajos forumos.

(42) Atļaujot laist tirgū produktus, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem, saskaņā ar šīs direktīvas C daļu visās stadijās jānodrošina to izsekojamība.

(43) Šajā direktīvā jāiekļauj pienākums īstenot monitoringa plānu, lai izsekotu un identificētu jebkuru tiešu vai netiešu, tūlītēju vai kavētu, vai neparedzētu tādu produktu, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem, iedarbību uz cilvēku veselību vai vidi pēc to laišanas tirgū.

(44) Dalībvalstīm saskaņā ar līgumu būtu jāspēj nodrošināt turpmākos tādu produktu, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem, monitoringa un inspicēšanas pasākumus, ko veic, piemēram, valsts dienestī.

(45) Būtu jāmeklē līdzekļi, lai atvieglotu ĢMO kontroli vai to savākšanu nopietna riska gadījumā.

(46) Regulatīvajai komitejai iesniedzamajos pasākumu projektos būtu jāņem vērā sabiedrības atsauksmes.

(47) Kompetentajai iestādei būtu jānodod piekrišana tikai pēc tam, kad tā ir

pārliecinājusies, ka izplatīšana būs droša cilvēku veselībai un videi.

(48) Būtu jāpaaugstina tās administratīvās procedūras efektivitāte un caurskatāmība, saskaņā ar kuru dod piekrišanu tādu produktu laišanai tirgū, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem, un pirmreizēja piekrišana būtu jānodod uz noteiktu laiku.

(49) Ja attiecībā uz kādiem produktiem ir dota piekrišana uz noteiktu laiku, tad tā būtu atjaunojama, piemērojot racionalizētu procedūru.

(50) Piekrišanas, kas dotas saskaņā ar Direktīvu 90/220/EEK, jāatjauno, lai novērstu neatbilstību starp piekrišanām, kas dotas saskaņā ar minēto direktīvu, un piekrišanām, kas dotas, ievērojot šo direktīvu, un lai pilnībā ņemtu vērā nosacījumus piekrišanas došanai saskaņā ar šo direktīvu.

(51) Tādam atjaunojumam ir vajadzīgs pārejas laikposms, kurā paliek neskartas piekrišanas, kas dotas saskaņā ar Direktīvu 90/220/EEK.

(52) Atjaunojot piekrišanu, vajadzētu būt iespējai pārskatīt visus sākotnējās piekrišanas nosacījumus, to skaitā tos, kuri attiecas uz monitoringu un piekrišanas termiņu.

(53) Būtu jāparedz apspriešanās ar attiecīgo(-ajām) zinātnisko(-ajām) komiteju(-ām), kas izveidota(-as) ar Komisijas Lēmumu 97/579/EK[7], jautājumos, kuriem ir iespējama ietekme uz cilvēku veselību un/vai vidi.

(54) Paziņojumos ietvertās informācijas apmaiņas sistēma, kas izveidota saskaņā ar Direktīvu 90/220/EEK, ir lietderīga un būtu jāturpina.

(55) Svarīgi cieši sekot ĢMO izstrādei un lietošanai.

(56) Ja produktu, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem, laiž tirgū un ja tāds produkts ir atļauts saskaņā ar šo direktīvu, tad dalībvalsts nevar aizliegt, ierobežot vai kavēt laišanu tirgū, ja produkts satur tādas vai sastāv no tādiem ĢMO, kuri atbilst šīs direktīvas prasībām. Ja pastāv risks attiecībā uz cilvēku veselību vai vidi, tad būtu jāparedz drošības procedūra.

(57) Būtu jāapspriežas ar Komisijas Dabaszinātņu ētikas un jaunu tehnoloģiju Eiropas grupu, lai saņemtu padomu vispārīgas iedabas ētikas jautājumos, kas attiecas uz ĢMO apzinātu izplatīšanu vai laišanu tirgū. Tādām apspriedēm nebūtu jāierobežo dalībvalstu kompetence ētikas jautājumos.

(58) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai apspriesties ar jebkuru komiteju, ko tās ir izveidojušas, lai saņemtu padomu saistībā ar ētiku un biotehnoloģiju.

(59) Šīs direktīvas ieviešanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību[8].

(60) Informācijas apmaiņas sistēmā, ko izveido saskaņā ar šo direktīvu, būtu jāiekļauj arī pieredze, kura iegūta, apsverot ētiskus aspektus.

(61) Lai paaugstinātu saskaņā ar šo direktīvu pieņemto noteikumu ieviešanas efektivitāti, ir lietderīgi paredzēt sankcijas, ko dalībvalstis piemēro arī gadījumā, ja izplatīšana vai tirgū laišana ir pretrunā šīs direktīvas nosacījumiem, īpaši aiz neuzmanības.

(62) Ziņojumā, kas Komisijai jāizdod reizi trijos gados, ņemot vērā dalībvalstu sniegto informāciju, būtu jāiekļauj atsevišķa nodaļa par visu tirgū laišanai atļauto kategoriju ĢMO sociālekonomiskajām priekšrocībām un trūkumiem, attiecīgi ņemot vērā lauksaimnieku un patērētāju intereses.

(63) Biotehnoloģijas regulatīvā bāze būtu jāpārskata, lai identificētu minētās bāzes konsekvences un efektivitātes turpmāko uzlabojumu īstenošanas iespējas. Procedūras var būt jāpielāgo, lai optimizētu efektivitāti, un būtu jāapsver visas iespējas, kā to izdarīt,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

A DAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Mērķis

Saskaņā ar piesardzības principu šīs direktīvas mērķis ir tuvināt dalībvalstu normatīvos un administratīvos aktus, lai aizsargātu cilvēku veselību un vidi:

- apzināti izplatot vidē ģenētiski modificētus organismus tādos nolūkos, kas nav laišana tirgū Kopienā,

- laižot tirgū Kopienā produktus, kas satur ģenētiski modificētus organismus vai sastāv no tiem.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

1) "organisms" ir jebkurš reproducētspējīgs vai ģenētisko materiālu nodot spējīgs bioloģisks veselums;

2) "ģenētiski modificēts organisms (ĢMO)" ir organisms, izņemot cilvēku, kurā ģenētiskais materiāls ir pārveidots citādi nekā dabiskā krustošanā un/vai dabiskā rekombinācijā.

Saskaņā ar šo definīciju:

a) ģenētiska modifikācija notiek vismaz, izmantojot tās metodes, kas ir iekļautas sarakstā I A pielikuma 1. daļā;

b) metodes, kas iekļautas I A pielikuma 2. daļā, neuzskata par tādām, kas izraisa ģenētiskas modifikācijas;

3) "apzināta izplatīšana" ir jebkura ĢMO vai ĢMO kombinācijas ievadīšana vidē ar nodomu, neveicot īpašus lokalizācijas pasākumus, lai ierobežotu to saskari ar vispārējo populāciju un vidi un nodrošinātu abu pēdējo augsta līmeņa drošību;

4) "laišana tirgū" ir nodošana trešām personām par maksu vai bez maksas.

Par laišanu tirgū neuzskata šādas operācijas:

- ģenētiski modificētu organismu, to skaitā kultūras celmu kolekciju, nodošanu tādām darbībām, ko reglamentē saskaņā ar Padomes Direktīvu 90/219/EEK (1990. gada 23. aprīlis) par ģenētiski modificētu mikroorganismu ierobežotu izmantošanu[9],

- tādu ĢMO nodošanu, kas nav pirmajā ievilkumā minētie mikroorganismi, tikai darbībām, kurās ievēro attiecīgus stingras lokalizācijas pasākumus, lai ierobežotu to saskari ar vispārējo populāciju un vidi un nodrošinātu abu pēdējo augsta līmeņa drošību, pasākumiem būtu jāpamatojas uz tiem pašiem lokalizācijas principiem, kas noteikti Direktīvā 90/219/EEK,

- ĢMO nodošanu lietošanai tikai apzinātas izplatīšanas nolūkā atbilstīgi prasībām, kas noteiktas šīs direktīvas B daļā;

5) "paziņojums" ir saskaņā ar šo direktīvu nepieciešamās informācijas iesniegšana dalībvalsts kompetentajai iestādei;

6) "paziņojuma iesniedzējs" ir persona, kas iesniedz paziņojumu;

7) "produkts" ir preparāts, kas satur ĢMO vai ĢMO kombināciju vai sastāv no tā/s un ko laiž tirgū;

8) "vides risku novērtējums" ir tādu tiešu vai netiešu, tūlītēju vai kavētu cilvēku

veselības un vides risku novērtējums, ko var radīt ĢMO apzināta izplatīšana vai laišana tirgū, un kuru izdara saskaņā ar II pielikumu.

3. pants

Atbrīvojumi

1. Šo direktīvu nepiemēro attiecībā uz organismiem, kas iegūti, izmantojot ģenētiskās modifikācijas metodes, kuras iekļautas sarakstā I B pielikumā.

2. Šo direktīvu nepiemēro ģenētiski modificētu organismu pārvadājumiem pa autoceļiem, dzelzceļu, iekšējiem ūdensceļiem, jūru vai gaisu.

4. pants

Vispārīgi pienākumi

1. Dalībvalstis saskaņā ar piesardzības principu nodrošina atbilstīgus pasākumus, lai novērstu nelabvēlīgu iedarbību uz cilvēku veselību un vidi, ko varētu izraisīt apzināta ĢMO izplatīšana vai laišana tirgū. ĢMO var apzināti izplatīt vai laist tirgū tikai tad, ja tie atbilst attiecīgi B vai C daļai.

2. Jebkura persona, pirms tā iesniedz paziņojumu saskaņā ar B vai C daļu, novērtē vides riskus. Informācija, kas var būt vajadzīga vides risku novērtēšanai, ir izklāstīta III pielikumā. Dalībvalstis un Komisija nodrošina to, ka ĢMO, kas satur gēnus, kuriem ir raksturīga rezistence pret antibiotikām, ko lieto medicīniskajā un veterinārajā aprūpē, novērtējot vides riskus, jo īpaši ņem vērā, lai identificētu un pakāpeniski pārtrauktu tādu pretantibiotiku rezistences marķieru klātbūtni ĢMO, kuri var nelabvēlīgi ietekmēt cilvēku veselību un vidi. Šī pakāpeniskā pārtraukšana notiek līdz 2004. gada 31. decembrim attiecībā uz tiem ĢMO, ko laiž tirgū saskaņā ar C daļu, un līdz 2008. gada 31. decembrim attiecībā uz tiem ĢMO, kas atļauti saskaņā ar B daļu.

3. Dalībvalstis un vajadzības gadījumā Komisija nodrošina to, ka katrā atsevišķā gadījumā precīzi novērtē iespējamo nelabvēlīgo ietekmi uz cilvēku veselību un vidi, ko tieši vai netieši var izraisīt ar ģēnu pānesi no ĢMO uz citiem organismiem. Vērtēšanu izdara saskaņā ar II pielikumu, ņemot vērā ietekmi uz vidi atkarībā no ievadītā organisma iedabas un tās vides iedabas, kurā organismu ievada.

4. Dalībvalstis norīko kompetento iestādi vai iestādes, kas atbild par atbilstību šīs direktīvas prasībām. Kompetentā iestāde pārbauda saskaņā ar B un C daļu iesniegto paziņojumu atbilstību šīs direktīvas prasībām un 2. punktā paredzētā novērtējuma pareizību.

5. Dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentā iestāde pēc vajadzības organizē inspicēšanu un citus kontroles pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību šai direktīvai. Ja izplata vai laiž tirgū produktus, kas satur tādu(-us) ĢMO vai sastāv no tāda(-iem) ĢMO, kurš(-i) nav atļauts(-i), tad attiecīgā dalībvalsts nodrošina to, ka tiek veikti pasākumi, lai izbeigtu izplatīšanu vai laišanu tirgū un vajadzības gadījumā sāktu aizsargājošus pasākumus, kā arī informētu sabiedrību, Komisiju un citas dalībvalstis.

6. Dalībvalstis veic pasākumus, lai visās C daļā atļauto ĢMO tirgū laišanas stadijās nodrošinātu izsekojamību saskaņā ar prasībām, kas noteiktas IV pielikumā.

B DAĻA

ĢMO APZINĀTA IZPLATĪŠANA TĀDOS NOLŪKOS, KAS NAV LAIŠANA TIRGŪ

5. pants

1. Ārstnieciskajām vielām un savienojumiem, kas paredzēti lietošanai cilvēkiem un kas satur ĢMO vai to kombināciju vai sastāv no ĢMO vai to kombinācijas, nepiemēro 6. līdz 11. pantu, ja to apzināta izplatīšana tādos nolūkos,

kas nav laišana tirgū, ir atļauta ar Kopienas tiesību aktiem, kuros ir paredzēts:

a) īpašs vides risku novērtējums saskaņā ar II pielikumu un, pamatojoties uz informāciju, kas norādīta III pielikumā, neierobežojot papildu prasības, kas paredzētas minētajos tiesību aktos;

b) pirms izplatīšanas skaidri izteikta piekrišana;

c) monitoringa plāns saskaņā ar attiecīgajām III pielikuma daļām, lai konstatētu viena vai vairāku ĢMO iedarbību uz cilvēku veselību vai vidi;

d) attiecīgā veidā prasības, kas attiecas uz jaunas informācijas apstrādi, informāciju sabiedrībai, informāciju par izplatīšanas rezultātiem un informācijas apmaiņu un kas ir vismaz līdzvērtīgas tām, kuras ir ietvertas šajā direktīvā un saskaņā ar to veicamajos pasākumos.

2. Tos vides riskus, kurus rada minētās vielas un savienojumi, vērtē, saskaņojot ar šajā direktīvā minētajām dalībvalsts un Kopienas iestādēm.

3. Minētajos tiesību aktos, kuros jāatsaucas uz šo direktīvu, jāparedz procedūras, kas nodrošina specifiskā vides risku novērtēšanas atbilstību un līdzvērtību šīs direktīvas noteikumiem.

6. pants

Atļauju piešķiršanas standartprocedūra

1. Neierobežojot 5. pantu, visām personām pirms ĢMO vai ĢMO kombinācijas apzinātas izplatīšanas jāiesniedz paziņojums tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kuras teritorijā ir paredzēta izplatīšana.

2. Šā panta 1. punktā minētajā paziņojumā iekļauj:

a) tehnisko dokumentāciju, kurā ir III pielikumā norādītā informācija, kas

vajadzīga, lai novērtētu vides riskus, ko rada ĢMO vai ĢMO kombinācijas apzināta izplatīšana, jo īpaši:

i) vispārīga informācija, iekļaujot informāciju par personālu un tā mācībām;

ii) informācija, kas attiecas uz ĢMO;

iii) informācija, kas attiecas uz izplatīšanas apstākļiem un potenciālo uztvērējvidi;

iv) informācija par ĢMO un vides mijiedarbību;

v) monitoringa plāns saskaņā ar attiecīgajām III pielikuma daļām, lai identificētu ĢMO iedarbību uz cilvēku veselību un vidi;

vi) informācija par kontroli, pretsoļiem, atkritumu apstrādi un avārijas novēršanas plāniem;

vii) dokumentācijas kopsavilkums;

b) vides risku novērtējums un II pielikuma D iedaļā prasītie slēdzieni kopā ar visām bibliogrāfiskajām atsaucēm un norādēm uz izmantotajām metodēm.

3. Paziņojuma iesniedzējs var iesniegt papildu informāciju, ja viņš tādu uzskata par svarīgu, vai atsaukties uz datiem vai rezultātiem, kas iegūti no paziņojumiem, kurus iepriekš iesnieguši citi paziņojumu iesniedzēji, ja minētā informācija, dati un rezultāti nav konfidenciāli vai minētie paziņojumu iesniedzēji ir devuši rakstveida piekrišanu.

4. Kompetentā iestāde var piekrist tam, ka par vienu un tā paša ĢMO vai vienas un tās pašas ĢMO kombinācijas izplatīšanu vidē, ja tā notiek tai pašā vietā vai ir to pašu ĢMO izplatīšana citās vietās ar to pašu mērķi un ierobežotā laikā, var paziņot vienā paziņojumā.

5. Kompetentā iestāde 90 dienās pēc paziņojuma saņemšanas, kad tā pēc vajadzības ir apsvērusi visus citu

dalībvalstu komentārus, kas iesniegti saskaņā ar 11. pantu, sniedz paziņojuma iesniedzējam rakstisku atbildi:

a) norādot, ka ir apmierināta ar paziņojumu un ka tas atbilst šai direktīvai, un ka izplatīšana var notikt; vai

b) norādot, ka izplatīšana neatbilst šīs direktīvas nosacījumiem un tādēļ paziņojumu noraida.

6. Aprēķinot 5. punktā minēto 90 dienu laikposmu, neņem vērā laikposmus, kad kompetentā iestāde:

a) gaida turpmāko informāciju, kuru tā var būt lūgusi paziņojuma iesniedzējam; vai

b) veic sabiedriskās domas aptauju vai apspriešanu saskaņā ar 9. pantu; šī sabiedriskās domas aptauja vai apspriešana nepagarina 5. punktā minēto 90 dienu laikposmu vairāk kā par 30 dienām.

7. Ja kompetentā iestāde lūdz jaunu informāciju, tai vienlaikus jāpamato šāda rīcība.

8. Paziņojuma iesniedzējs var sākt izplatīšanu tikai tad, kad ir saņēmis kompetentās iestādes rakstisku piekrišanu un izplatīšana atbilst visiem šajā piekrišanā minētajiem nosacījumiem.

9. Dalībvalstis nodrošina to, ka tādu materiālu, kas iegūts no ĢMO, kurus apzināti izplata saskaņā ar B daļu, nelaiž tirgū citādi kā saskaņā ar C daļu.

7. pants

Diferencēti pasākumi

1. Ja dažu ĢMO izplatīšanā dažās ekosistēmās ir iegūta pietiekama pieredze un attiecīgie ĢMO atbilst kritērijiem, kas noteikti V pielikumā, tad kompetenta iestāde var iesniegt Komisijai motivētu priekšlikumu par diferencētu procedūru piemērošanu šādu tipu ĢMO.

2. Pēc savas iniciatīvas vai, vēlākais, 30 dienās pēc kompetentās iestādes priekšlikuma saņemšanas Komisija:

a) nosūta priekšlikumu kompetentajām iestādēm, kuras var 60 dienās un vienlaikus iesniegt apsvērumus;

b) dara priekšlikumu pieejamu sabiedrībai, kas 60 dienās var iesniegt atsauksmes; un

c) apspriežas ar attiecīgo(-ajām) zinātnisko(-ajām) komiteju(-ām), kura(-as) 60 dienās dod atzinumu.

3. Lēmumu par katru priekšlikumu pieņem saskaņā ar 30. panta 2. punktā noteikto kārtību. Šajā lēmumā nosaka III pielikumā minētās tehniskās informācijas minimālo daudzumu, kāds vajadzīgs, lai novērtētu visus paredzamos riskus, ko rada izplatīšana, jo īpaši:

a) tās informācijas minimumu, kas attiecas uz ĢMO;

b) tās informācijas minimumu, kas attiecas uz izplatīšanas apstākļiem un potenciālo uztvērējvidi;

c) tās informācijas minimumu, kas attiecas uz ĢMO un vides mijiedarbību;

d) vides risku novērtējumu.

4. Šo lēmumu pieņem 90 dienās pēc Komisijas priekšlikuma datējuma vai kompetentās iestādes priekšlikuma saņemšanas dienas. Šajā 90 dienu laikposmā neieskaita laiku, kurā Komisija gaida kompetento iestāžu apsvērumus, sabiedrības atsauksmes vai zinātnisko komiteju atzinumu, kas paredzēts 2. punktā.

5. Lēmumā, ko pieņem saskaņā ar 3. un 4. punktu, paredz, ka paziņojuma iesniedzējs var sākt izplatīšanu tikai tad, kad ir saņēmis kompetentās iestādes rakstveida piekrišanu. Paziņojuma iesniedzējs izplatīšanu veic atbilstīgi visiem nosacījumiem, kas prasīti piekrišanā.

Lēmumā, ko pieņem saskaņā ar 3. un 4. punktu, var paredzēt, ka par kāda ĢMO vai kādas ĢMO kombinācijas izplatīšanu vienā un tai pašā vietā vai dažādās vietās ar vienu un to pašu mērķi un ierobežotā laikā, var paziņot vienā paziņojumā.

6. Neierobežojot 1. līdz 5. punktu, turpina piemērot Komisijas 1994. gada 4. novembra Lēmumu 94/730/EK, ar ko nosaka vienkāršotas procedūras, kuras attiecas uz ģenētiski modificētu augu apzinātu izplatīšanu vidē, ievērojot Padomes Direktīvas 90/220/EEK[10] 6. panta 5. punktu.

7. Ja kāda dalībvalsts nolemj izmantot vai neizmantot kādu procedūru, kas noteikta ar kādu lēmumu, kurš saskaņā ar 3. un 4. punktu pieņemts par ĢMO izplatīšanu tās teritorijā, tā par to informē Komisiju.

8. pants

Modifikāciju un jaunas informācijas kārtošana

1. Jebkuras modifikācijas vai neplānotas izmaiņas gadījumā, kas skar ĢMO vai ĢMO kombinācijas apzinātu izplatīšanu, kurai varētu būt tādas sekas, kas ir saistītas ar riskiem cilvēku veselībai un videi pēc tam, kad kompetentā iestāde ir devusi rakstveida piekrišanu, vai, kamēr dalībvalsts kompetentā iestāde pārbauda paziņojumu vai pēc tam, kad tā ir devusi rakstveida piekrišanu, ir kļuvusi pieejama jauna informācija par tādiem riskiem, paziņojuma iesniedzējs nekavējoties:

a) veic pasākumus, kas vajadzīgi cilvēku veselības un vides aizsardzībai;

b) informē kompetento iestādi pirms jebkādu modifikāciju ieviešanas vai dara to, tiklīdz ir ziņas par neplānoto izmaiņu vai ir pieejama jaunā informācija;

c) pārskata paziņojumā norādītos pasākumus.

2. Ja 1. punktā minētā informācija, kam varētu būt nozīmīgas sekas, kuras attiecas uz riskiem cilvēku veselībai un videi, kļūst pieejama kompetentajai iestādei, vai 1. punktā aprakstītajos apstākļos kompetentā iestāde novērtē minēto informāciju un dara to pieejamu sabiedrībai. Tā var prasīt, lai paziņojuma iesniedzējs maina izplatīšanas nosacījumus, pārtrauc vai izbeidz apzināto izplatīšanu, un par to informē sabiedrību.

9. pants

Apspriešanās ar sabiedrību un informācija sabiedrībai

1. Dalībvalstis, neierobežojot 7. un 25. panta noteikumus, apspriežas ar sabiedrību un vajadzības gadījumā ar grupām par iecerēto apzināto izplatīšanu. To darot, dalībvalstis nosaka šādas apspriešanās kārtību, iekļaujot saprātīgi noteiktu laika ierobežojumu, lai dotu sabiedrībai vai grupām iespēju izteikt viedokli.

2. Neierobežojot 25. panta noteikumus:

- dalībvalstis dara sabiedrībai pieejamu informāciju par visiem B daļas ĢMO izplatīšanas gadījumiem to teritorijā,

- Komisija dara sabiedrībai pieejamu informāciju, ko iegūst informācijas apmaiņas sistēmā, ievērojot 11. pantu.

10. pants

Paziņojumu iesniedzēju ziņošana par izplatīšanu

Beidzot izplatīšanu, un turpmāk, ievērojot piekrišanā noteiktos intervālus, kas pamatojas uz vides risku novērtējumu, paziņojuma iesniedzējs atkarībā no visiem riskiem cilvēku veselībai vai videi sūta kompetentajai iestādei izplatīšanas rezultātu, vajadzības gadījumā īpaši norādot jebkura veida produktu, par kuru paziņojuma iesniedzējs plāno ziņot vēlāk. Šā rezultāta iesniegšanas formu nosaka

saskaņā ar 30. panta 2. punktā izklāstīto kārtību.

11. pants

Informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm un Komisiju

1. Komisija izveido sistēmu paziņojumos iekļautās informācijas apmaiņai. Kompetentās iestādes 30 dienās pēc katra paziņojuma, ko tās saņem saskaņā ar 6. pantu, sūta Komisijai tā kopsavilkumu. Šā kopsavilkuma formu izstrādā un vajadzības gadījumā modificē Komisija saskaņā ar 30. panta 2. punktā minēto kārtību.

2. Komisija, vēlākais, 30 dienās pēc saņemšanas nosūta šos kopsavilkumus pārējām dalībvalstīm, kuras 30 dienās ar Komisijas starpniecību vai tieši var iesniegt apsvērumus. Pēc dalībvalsts lūguma tai atļauj saņemt no attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes pilna paziņojuma eksemplāru.

3. Kompetentās iestādes informē Komisiju par galīgajiem lēmumiem, kas pieņemti atbilstīgi 6. panta 5. punktam, vajadzības gadījumā motivējot paziņojuma noraidījumu, un par izplatīšanas rezultātiem, kas saņemti saskaņā ar 10. pantu.

4. Par 7. pantā minēto ĢMO izplatīšanu dalībvalstis reizi gadā sūta to teritorijā izplatīto ĢMO sarakstu un noraidīto paziņojumu sarakstu Komisijai, kas to pārsūta pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

C DAĻA

TĀDU PRODUKTU LAIŠANA TIRGŪ,
KAS SATUR ĢMO VAI SASTĀV NO
TIEM

12. pants

Nozaru tiesību akti

1. Šīs direktīvas 13. līdz 24. pantu nepiemēro nevienam produktam, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem, ciktāl tie ir atļauti ar Kopienas tiesību aktiem, kuros paredzēts specifisks vides risku novērtējums, ko izdara saskaņā ar principiem, kuri noteikti II pielikumā, un, pamatojoties uz informāciju, kas norādīta III pielikumā, neierobežojot papildu prasības, kuras paredzētas iepriekšminētajos Kopienas tiesību aktos, un prasības, kas attiecas uz riska pārvaldību, marķēšanu, monitoringu pēc vajadzības, informāciju sabiedrībai un drošības klauzulu, kura ir vismaz līdzvērtīga šajā direktīvā noteiktajai.

2. Padomes Regulas (EEK) Nr. 2309/93 nozīmē šīs direktīvas 13. līdz 24. pantu nepiemēro nevienam produktam, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem, ciktāl tie ir atļauti ar minēto regulu, ja specifiskie vides riski ir novērtēti saskaņā ar šīs direktīvas II pielikumā noteiktajiem principiem un, pamatojoties uz tā tipa informāciju, kas norādīta šīs direktīvas III pielikumā, neierobežojot citas prasības, kuras attiecas uz risku novērtējumu, riska pārvaldību, marķējumu, monitoringu pēc vajadzības, informāciju sabiedrībai un drošības klauzulu, kas paredzēta Kopienas tiesību aktos, kuri attiecas uz zālēm, kas paredzētas lietošanai cilvēkiem un veterinārijā.

3. Procedūras, ar ko nodrošina to, ka risku novērtējuma prasības, kas attiecas uz riska pārvaldību, marķējumu, monitoringu pēc vajadzības, informāciju sabiedrībai un drošības klauzulu, ir līdzvērtīgas šajā direktīvā noteiktajām, ievieš ar Eiropas Parlamenta un Padomes regulu. Turpmākajos nozaru tiesību aktos, kas pamatojas uz minētās regulas noteikumiem, iekļauj atsauci uz šo direktīvu. Līdz brīdim, kad regula stājas spēkā, visus produktus, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem, ciktāl tie ir atļauti ar citiem Kopienas tiesību aktiem, laiž tirgū tikai pēc tam, kad tie ir pieņemti laišanai tirgū saskaņā ar šo direktīvu.

4. Vērtējot lūgumus, kas attiecas uz ĢMO laišanu tirgū, kā minēts 1. punktā, apspriežas ar iestādēm, ko saskaņā ar šo direktīvu ir izveidojusi Kopiena un dalībvalstis, lai ieviestu šo direktīvu.

13. pants

Paziņošanas kārtība

1. Pirms tādu produktu laišanas tirgū, kas satur ĢMO vai to kombināciju vai sastāv no ĢMO vai to kombinācijas, par to iesniedz paziņojumu tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā paredzēts attiecīgo ĢMO laist tirgū pirmo reizi. Kompetentā iestāde apliecina paziņojuma saņemšanas datumu un nekavējoties nosūta 2. punkta h) apakšpunktā minētās dokumentācijas kopsavilkumu pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Komisijai.

Kompetentā iestāde nekavējoties pārbauda, vai paziņojums ir saskaņā ar 2. punktu, un vajadzības gadījumā lūdz paziņojuma iesniedzējam papildu informāciju.

Ja paziņojums ir saskaņā ar 2. punktu, un, vēlākais, sūtot novērtējumu saskaņā ar 14. panta 2. punktu, kompetentā iestāde nosūta paziņojuma eksemplāru Komisijai, kas 30 dienās pēc tā saņemšanas to nosūta pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

2. Šajā paziņojumā iekļauj:

a) informāciju, kas prasīta III un IV pielikumā. Šajā informācijā ņem vērā to vietu dažādību, kurās lieto produktus, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem, un informāciju par datiem un rezultātiem, kuri iegūti izpētē, un attīstības mērķiem, kas attiecas uz izplatīšanas ietekmi uz cilvēku veselību un vidi;

b) vides risku novērtējumu un II pielikuma D iedaļā prasītos slēdzienus;

c) nosacījumus produkta laišanai tirgū, to skaitā īpašus lietošanas un apstrādes nosacījumus;

d) atsaucoties uz 15. panta 4. punktu, iecerētu piekrišanas termiņu, kuram nevajadzētu pārsniegt desmit gadus;

e) monitoringa plānu saskaņā ar VII pielikumu, iekļaujot priekšlikumu par monitoringa plāna termiņu; šis termiņš var nesakrist ar iecerēto piekrišanas termiņu;

f) priekšlikumu par marķējumu, kurš atbilst IV pielikumā noteiktajām prasībām. Marķējumā skaidri norāda uz ĢMO klātbūtni. Vārdi "šis produkts satur ģenētiski modificētus organismus" ir uz etiķetes vai pavaddokumentā;

g) priekšlikumu par iepakojumu, kurā ietver IV pielikumā noteiktās prasības;

h) dokumentācijas kopsavilkumu. Kopsavilkuma formu nosaka saskaņā ar 30. panta 2. punktā izklāstīto kārtību.

Ja, pamatojoties uz rezultātiem, kas iegūti kādā izplatīšanā, par kuru paziņots saskaņā ar B daļu, vai uz citiem pamatotiem zinātniskiem pierādījumiem, paziņojuma iesniedzējs uzskata, ka tāda produkta laišana tirgū un lietošana, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem, nerada risku cilvēku veselībai un videi, viņš var iesniegt priekšlikumu kompetentajai iestādei par to, ka nav jāiesniedz tā informācija vai tās daļa, kura ir prasīta IV pielikuma B iedaļā.

3. Paziņojuma iesniedzējs šajā paziņojumā iekļauj informāciju par datiem vai rezultātiem, kas iegūti to pašu ĢMO vai tās pašas ĢMO kombinācijas izplatīšanā, par kuru ir paziņots iepriekš vai paziņo attiecīgajā brīdī un/vai kurus paziņojuma iesniedzējs izplata Kopienā vai ārpus tās.

4. Paziņojuma iesniedzējs var arī atsaukties uz datiem vai rezultātiem, kas iegūti no paziņojumiem, kurus iepriekš iesnieguši citi paziņojumu iesniedzēji, vai iesniegt

papildu informāciju, kuru viņš uzskata par svarīgu, ja minētā informācija, dati un rezultāti nav konfidenciāli vai minētie paziņojumu iesniedzēji ir devuši rakstveida piekrišanu.

5. Lai ĢMO vai ĢMO kombināciju lietotu tādām mērķim, kas nav paziņojumā jau norādītais mērķis, iesniedz atsevišķu paziņojumu.

6. Ja pirms rakstveida piekrišanas došanas ir kļuvusi pieejama jauna informācija, kas attiecas uz riskiem, kurus ĢMO rada cilvēku veselībai vai videi, paziņojuma iesniedzējs nekavējoties veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai aizsargātu cilvēku veselību un vidi, un informē par to kompetento iestādi. Turklāt paziņojuma iesniedzējs pārskata paziņojumā norādīto informāciju un nosacījumus.

14. pants

Novērtējums

1. Saņemot paziņojumu, un pēc tā apliecināšanas saskaņā ar 13. panta 2. punktu kompetentā iestāde pārbauda, vai tas atbilst šai direktīvai.

2. Pēc paziņojuma saņemšanas kompetentā iestāde 90 dienās:

- sagatavo novērtējumu un to nosūta paziņojuma iesniedzējam. Ja pēc tam paziņojuma iesniedzējs atsauc paziņojumu, atsaukums neierobežo turpmāko paziņojuma iesniegšanu citai kompetentajai iestādei,

- gadījumā, kas minēts 3. punkta a) apakšpunktā, nosūta novērtējumu kopā ar 4. punktā minēto informāciju un visu pārējo informāciju, uz kuru pamatojas novērtējums, Komisijai, kas 30 dienās pēc saņemšanas to nosūta pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

Gadījumā, kas minēts 3. punkta b) apakšpunktā, kompetentā iestāde sūta

novērtējumu kopā ar 4. punktā minēto informāciju un visu pārējo informāciju, uz kuru pamatojas novērtējums, Komisijai ne agrāk kā 15 dienas pēc novērtējuma nosūtīšanas paziņojuma iesniedzējam un ne vēlāk kā 105 dienas pēc paziņojuma saņemšanas. Komisija 30 dienās pēc novērtējuma saņemšanas to nosūta pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

3. Novērtējumā norāda, vai:

a) attiecīgais(-ie) ĢMO būtu laižams(-i) tirgū un saskaņā ar kuriem nosacījumiem; vai

b) attiecīgais(-ie) ĢMO būtu laižams(-i) tirgū.

Novērtējumus izstrādā saskaņā ar VI pielikumā noteiktajām nostādnēm.

4. Aprēķinot 2. punktā minēto 90 dienu laikposmu, neņem vērā laikposmus, kad kompetentā iestāde gaida turpmāko informāciju, kuru tā var būt lūgusi paziņojuma iesniedzējam. Jebkurā turpmākās informācijas lūgumā kompetentā iestāde motivē šo lūgumu.

15. pants

Standartprocedūra

1. Gadījumos, kas minēti 14. panta 3. punktā, kompetenta iestāde vai Komisija 60 dienās pēc novērtējuma izsūtīšanas var lūgt turpmāko informāciju, izteikt atsauksmes vai iesniegt motivētus iebildumus pret attiecīgā(-o) ĢMO laišanu tirgū.

Atsauksmes, motivētus iebildumus un atbildes nosūta Komisijai, kas tās nekavējoties izsūta visām kompetentajām iestādēm.

Kompetentās iestādes un Komisija var apspriest visus neatrisinātos jautājumus, lai 105 dienās pēc novērtējuma izsūtīšanas panāktu vienošanos.

Aprēķinot galīgo 45 dienu laikposmu vienošanās panākšanai, neņem vērā laikposmus, kad no paziņojuma iesniedzēja gaida turpmāko informāciju. Jebkurā turpmākās informācijas lūgumā iekļauj tā pamatojumu.

2. Gadījumā, kas minēts 14. panta 3. punkta b) apakšpunktā, paziņojumu noraida, ja kompetentā iestāde, kas ir sagatavojusi novērtējumu, nolemj, ka attiecīgais(-ie) ĢMO nebūtu laižams(-i) tirgū. Šo lēmumu pamato.

3. Ja kompetentā iestāde, kas ir sagatavojusi novērtējumu, nolemj, ka produktu var laist tirgū, un 60 dienās pēc 14. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētā novērtējuma izsūtīšanas ne no vienas dalībvalsts nav saņemts motivēts iebildums vai neatrisinātos jautājumus atrisina 105 dienās, kas minētas 1. punktā, tad tā kompetentā iestāde, kura ir sagatavojusi novērtējumu, dod rakstveida piekrišanu laišanai tirgū, nosūta to paziņojuma iesniedzējam un 30 dienās par to informē pārējās dalībvalstis.

4. Piekrišanu dod ne ilgāk kā uz desmit gadiem, skaitot no piekrišanas izdošanas dienas.

Lai apstiprinātu ĢMO vai attiecīgā ĢMO pēcnācējus, kas paredzēti tikai to reproduktīvā materiāla laišanai tirgū saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas noteikumiem, pirmās piekrišanas termiņš beidzas, vēlākais, desmit gadus pēc dienas, kad pirmā augu šķirne, kura satur attiecīgo ĢMO, pirmo reizi iekļauta oficiālā valsts augu šķirņu katalogā saskaņā ar Padomes Direktīvu 70/457/EEK[11] un 70/458/EEK[12].

Attiecībā uz mežu reproduktīvo materiālu pirmās piekrišanas termiņš beidzas, vēlākais, desmit gadus pēc dienas, kad pirmais bāzes materiāls, kurš satur attiecīgo ĢMO, pirmo reizi iekļauts oficiālā bāzes materiāla valsts reģistrā

saskaņā ar Padomes Direktīvu 1999/105/EK[13].

16. pants

Kritēriji un informācija, kas attiecas uz konkrētiem ĢMO

1. Kompetenta iestāde vai Komisija, atkāpjoties no 13. panta, pēc savas iniciatīvas var iesniegt priekšlikumu par kritērijiem un informācijas prasībām, kas jāizpilda paziņojumā par tādu dažu tipu produktu laišanu tirgū, kuri satur ĢMO vai sastāv no tiem.

2. Šos kritērijus un informācijas prasības, kā arī visas prasības, kas attiecas uz kopsavilkumu, pieņem pēc apspriešanās ar attiecīgo(-ajām) zinātnisko(-ajām) komiteju(-ām) saskaņā ar 30. panta 2. punktā noteikto kārtību. Kritēriji un prasības informācijai ir tādas, ka nodrošina augsta līmeņa drošību cilvēku veselībai un videi un pamatojas uz pieejamo šādas drošības zinātnisko pierādījumu un pieredzi, kas iegūta salīdzināmu/līdzīgu ĢMO izplatīšanā.

Prasības, kas noteiktas 13. panta 2. punktā, aizstāj ar iepriekšminētajām, un piemēro kārtību, kura noteikta 13. panta 3., 4., 5. un 6. punktā un 14. un 15. pantā.

3. Pirms sāk īstenot 30. panta 2. punktā noteikto kārtību, kas attiecas uz lēmumu par 1. punktā minētajiem kritērijiem un prasībām informācijai, Komisija priekšlikumu dara pieejamu sabiedrībai. Sabiedrība 60 dienās var iesniegt Komisijai atsauksmes. Komisija visas atsauksmes kopā ar analīzi nosūta komitejai, kas izveidota, ievērojot 30. pantu.

17. pants

Piekrišanas atjaunošana

1. Atkāpjoties no 13., 14. un 15. panta, kārtību, kas noteikta 2. līdz 9. punktā, piemēro, lai atjaunotu:

a) piekrišanu, kas dota saskaņā ar C daļu; un

b) līdz 2006. gada 17. oktobrim piekrišanu, kas dota saskaņā ar Direktīvu 90/220/EEK tādu produktu laišanai tirgū, kuri satur ĢMO vai sastāv no tiem, līdz 2002. gada 17. oktobrim.

2. Ja piekrišana minēta 1. punkta a) apakšpunktā, tad, vēlākais, deviņus mēnešus pirms piekrišanas beigu termiņa, un, ja piekrišana minēta 1. punkta b) apakšpunktā, tad līdz 2006. gada 17. oktobrim paziņojuma iesniedzējs saskaņā ar šo pantu tai kompetentajai iestādei, kurai ir iesniegts pirmais paziņojums, iesniedz paziņojumu, kurā ir:

a) piekrišanas eksemplārs, ar kuru ir dota piekrišana ĢMO laišanai tirgū;

b) ziņojums par monitoringa rezultātiem, kas izdarīta saskaņā ar 20. pantu. 1. punkta b) apakšpunktā minētās piekrišanas gadījumā ziņojumu iesniedz, kad izdarīts monitorings;

c) visa pārējā jaunā informācija, kas ir kļuvusi pieejama un kas attiecas uz riskiem, kurus produkts rada cilvēku veselībai un/vai videi; un

d) vajadzības gadījumā priekšlikums par sākotnējās piekrišanas grozīšanas vai papildināšanas nosacījumiem, inter alia, nosacījumiem, kas attiecas uz turpmāko monitoringu un piekrišanas termiņu.

Kompetentā iestāde apliecina paziņojuma saņemšanas datumu, un, ja paziņojums ir saskaņā ar šo punktu, tā nekavējoties nosūta paziņojuma eksemplāru un novērtējumu Komisijai, kas 30 dienās pēc saņemšanas tos nosūta pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Tā arī nosūta novērtējumu paziņojuma iesniedzējam.

3. Novērtējumā norāda, vai:

a) un saskaņā ar kādiem nosacījumiem attiecīgā(-o) ĢMO laišana tirgū būtu turpināma; vai

b) ĢMO laišana tirgū nebūtu turpināma.

4. Pārējās kompetentās iestādes 60 dienās pēc novērtējuma izsūtīšanas var lūgt turpmāko informāciju, iesniegt atsauksmes vai motivētus iebildumus.

5. Visas atsauksmes, motivētos iebildumus un atbildes nosūta Komisijai, kas tās nekavējoties izsūta visām kompetentajām iestādēm.

6. Gadījumā, kas minēts 3. punkta a) apakšpunktā, un, ja ne no vienas dalībvalsts vai Komisijas 60 dienās pēc novērtējuma izsūtīšanas nav saņemts motivēts iebildums, tā kompetentā iestāde, kas ir sagatavojusi novērtējumu, paziņojuma iesniedzējam nosūta rakstveida galīgo lēmumu un 30 dienās par to informē pārējās dalībvalstis un Komisiju. Piekrišanas termiņam parasti nevajadzētu pārsniegt desmit gadus, un īpašu iemeslu dēļ to pēc vajadzības var ierobežot vai pagarināt.

7. Kompetentās iestādes un Komisija var apspriest visus neatrisinātos jautājumus, lai 75 dienās pēc novērtējuma izsūtīšanas panāktu vienošanos.

8. Ja neatrisinātos jautājumus atrisina 7. punktā minētajās 75 dienās, tad tā kompetentā iestāde, kas ir sagatavojusi novērtējumu, paziņojuma iesniedzējam nosūta rakstveida galīgo lēmumu un 30 dienās par to informē pārējās dalībvalstis un Komisiju. Piekrišanas spēkā esamību pēc vajadzības var ierobežot.

9. Pēc paziņojuma par vajadzību atjaunot piekrišanu saskaņā ar 2. punktu paziņojuma iesniedzējs līdz galīgā lēmuma pieņemšanai var turpināt ĢMO laist tirgū ar nosacījumiem, kas norādīti minētajā piekrišanā.

18. pants

Kopienas kārtība iebildumu gadījumā

1. Ja kāda kompetentā iestāde vai Komisija ceļ un uztur iebildumus saskaņā ar 15., 17. un 20. pantu, tad 120 dienās pieņem un publicē lēmumu 30. panta 2. punktā noteiktajā kārtībā. Šajā lēmumā iekļauj 19. panta 3. punktā minēto informāciju.

Aprēķinot 120 dienu laikposmu, neņem vērā laikposmus, kad Komisija gaida turpmāko informāciju, kuru tā var būt lūgusi paziņojuma iesniedzējam, vai tās zinātniskās komitejas atzinumu, ar kuru Komisija ir apspriedusies saskaņā ar 28. pantu. Komisija motivē visus lūgumus pēc turpmākās informācijas un informē kompetentās iestādes par saviem lūgumiem paziņojuma iesniedzējam. Komisija zinātniskās komitejas atzinumu gaida ne ilgāk kā 90 dienas.

Laiku, kurā Padome pieņem lēmumu saskaņā ar kārtību, kas noteikta 30. panta 2. punktā, neņem vērā.

2. Ja ir pieņemts labvēlīgs lēmums, tad tā kompetentā iestāde, kura ir sagatavojusi novērtējumu, rakstveidā dod piekrišanu laist tirgū vai atjaunot piekrišanu, nosūta to paziņojuma iesniedzējam un par to 30 dienās pēc lēmuma publicēšanas vai paziņošanas informē pārējās dalībvalstis un Komisiju.

19. pants

Piekrišana

1. Neierobežojot citu Kopienas tiesību aktu prasības, produktu, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem, tikai tad var lietot bez turpmākās izziņošanas visā Kopienā, ja tā laišanai tirgū ir dota rakstveida piekrišana, un tiktāl, cik ievēro īpašos lietošanas un vides, un/vai ģeogrāfiskā apgabala nosacījumus.

2. Paziņojuma iesniedzējs var sākt laišanu tirgū tikai tad, kad ir saņēmis kompetentās iestādes rakstveida piekrišanu saskaņā ar 15., 17. un 18. pantu un kad laišana tirgū atbilst visiem minētās piekrišanas nosacījumiem.

3. Rakstveida piekrišanā, kas minēta 15., 17. un 18. pantā, visos gadījumos skaidri nosaka:

a) jomu, kurā piekrišana piemērojama, ieskaitot tā(-o) tirgū laižamā(-o) produkta(-u) identitāti, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem, un to unikālo identifikatoru;

b) piekrišanas spēkā esamības termiņu;

c) nosacījumus produkta laišanai tirgū, to skaitā visus īpašos tādu produktu lietošanas, apstrādes un iepakojšanas nosacījumus, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem, un konkrētas vides, ekosistēmas un/vai ģeogrāfisko apgabalu aizsardzības nosacījumus;

d) ka, neierobežojot 25. pantu, paziņojuma iesniedzējs nodrošina to, ka pēc kompetentās iestādes lūguma tai ir pieejami kontrolparaugi;

e) marķēšanas prasības atbilstīgi prasībām, kas noteiktas IV pielikumā. Marķējumā skaidri norāda ĢMO klātbūtni. Vārdi "šis produkts satur ģenētiski modificētus organismus" ir uz etiķetes vai pavaddokumentā minētajam produktam vai citiem produktiem, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem;

f) prasības attiecībā uz monitoringu saskaņā ar VII pielikumu, to skaitā pienākumu ziņot Komisijai un kompetentajām iestādēm, monitoringa plāna termiņu un vajadzības gadījumā visus pienākumus, kas attiecas uz jebkuru personu, kura pārdod produktu, vai jebkuru tā lietotāju, inter alia, ĢMO audzēšanas gadījumā atkarībā no informācijas līmeņa, kāds uzskatāms par vajadzīgu attiecīgajā vietā.

4. Dalībvalstis veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka vajadzības gadījumā rakstveida piekrišanā un lēmumā norādītos nosacījumus ievēro un ka 18. pantā minētā rakstveida piekrišana un lēmums vajadzības gadījumā ir pieejams sabiedrībai.

20. pants

Monitorings un jaunas informācijas kārtošana

1. Pēc tāda produkta laišanas tirgū, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem, paziņojuma iesniedzējs nodrošina monitoringu un ziņošanu saskaņā ar piekrišanā noteiktajiem nosacījumiem. Ziņojumus par monitoringu iesniedz Komisijai un dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Pamatojoties uz šiem ziņojumiem, saskaņā ar piekrišanu un piekrišanā norādīto monitoringa plānu tā kompetentā iestāde, kura ir saņēmusi sākotnējo paziņojumu, pēc pirmā monitoringa laikposma monitoringa plānu var pielāgot attiecīgā laika vajadzībām.

2. Ja pēc rakstveida piekrišanas došanas no lietotājiem vai citiem avotiem ir iegūta jauna informācija, kas attiecas uz riskiem, kurus ĢMO rada cilvēku veselībai vai videi, paziņojuma iesniedzējs nekavējoties veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai aizsargātu cilvēku veselību un vidi, un informē par to kompetento iestādi.

Turklāt paziņojuma iesniedzējs pārskata paziņojumā norādīto informāciju un nosacījumus.

3. Ja kompetentajai iestādei kļūst pieejama informācija par tādām sekām, kas varētu attiekties uz ĢMO radītajiem riskiem cilvēku veselībai vai videi, vai saskaņā ar 2. punkta nosacījumiem tā nekavējoties nosūta šo informāciju Komisijai un pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un vajadzības gadījumā saskaņā ar 15. panta 1. punkta un 17. panta 7. punkta noteikumiem, ja minētā informācija ir

kļuvusi pieejama pirms rakstveida piekrišanas.

Ja informācija ir kļuvusi pieejama pēc piekrišanas došanas, tad kompetentā iestāde 60 dienās pēc jaunās informācijas saņemšanas nosūta Komisijai savu novērtējumu, kurā norāda, vai un kā būtu grozāmi piekrišanas nosacījumi vai izbeidzama piekrišana, un Komisija 30 dienās pēc tā saņemšanas to nosūta pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

Atsauksmes vai motivētus iebildumus, kas attiecas uz ĢMO turpmāko laišanu tirgū vai priekšlikumu grozīt piekrišanas nosacījumus, 60 dienās pēc novērtējuma izsūtīšanas nosūta Komisijai, kura tos nekavējoties nosūta visām kompetentajām iestādēm.

Kompetentās iestādes un Komisija var apspriest visus neatrisinātos jautājumus, lai 75 dienās pēc novērtējuma izsūtīšanas panāktu vienošanos.

Ja ne no vienas dalībvalsts vai no Komisijas 60 dienās pēc jaunās informācijas izsūtīšanas nav saņemts neviens motivēts iebildums vai neatrisinātos jautājumus atrisina 75 dienās, tad tā kompetentā iestāde, kas ir sagatavojusi novērtējumu, groza piekrišanu atbilstīgi priekšlikumam, grozīto piekrišanu nosūta paziņojuma iesniedzējam un 30 dienās par to informē pārējās dalībvalstis un Komisiju.

4. Lai nodrošinātu caurskatāmību, saskaņā ar direktīvas C daļu veiktā monitoringa rezultātus dara pieejamus atklātībai.

21. pants

Marķēšana

1. Dalībvalstis veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka visās tirgū laišanas stadijās tādu produktu marķēšana un iepakošana, kuri satur ĢMO vai sastāv no tiem, atbilst attiecīgajām prasībām, kas

noteiktas rakstveida piekrišanā, kura minēta 15. panta 3. punktā, 17. panta 5. un 8. punktā, 18. panta 2. punktā un 19. panta 3. punktā.

2. Attiecībā uz tādiem produktiem, kuros nevar izslēgt nejaušas vai tehniski nenovēršamas atļautu ĢMO pēdas, var noteikt zemāko sliekšni, zem kura šie produkti nav jāmarķē saskaņā ar 1. punkta noteikumu. Sliekšņu līmeņus atbilstīgi attiecīgajam produktam nosaka tādā kārtībā, kāda noteikta 30. panta 2. punktā.

22. pants

Brīva apgrozība

Neierobežojot 23. pantu, dalībvalstis nevar aizliegt, ierobežot vai kavēt tādu produktu laišanu tirgū, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem, ja tie atbilst šīs direktīvas prasībām.

23. pants

Drošības klauzula

1) Ja dalībvalstij, ņemot vērā jaunu vai papildu informāciju, kas kļuvusi pieejama pēc piekrišanas došanas un ietekmē vides risku novērtējumu vai esošās informācijas pārvērtējumu, pamatojoties uz jaunu vai papildu zinātnes atzinumu, ir sīki izstrādāts pamatojums, lai uzskatītu, ka par produktu, kurš satur ĢMO vai sastāv no tiem, ir sniegts pareizs paziņojums un uz to attiecas saskaņā ar šo direktīvu dotā rakstveida piekrišana, bet tomēr produkts rada risku cilvēku veselībai vai videi, tad attiecīgā dalībvalsts uz laiku savā teritorijā var ierobežot vai aizliegt tā produkta lietošanu vai pārdošanu, kurš satur ĢMO vai sastāv no tiem.

Nopietna riska gadījumā dalībvalsts nodrošina tādu operatīvu pasākumu piemērošanu kā tirgū laišanas pārtraukšana vai izbeigšana, par to informējot sabiedrību.

Dalībvalsts nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par lēmumiem, ko tā pieņem saskaņā ar šo pantu, un motivē savu lēmumu, iesniedzot vides risku novērtējuma pārskatu, kurā norāda, vai un kā būtu grozāmi piekrišanas nosacījumi vai izbeidzama piekrišana, un vajadzības gadījumā sniedz jauno vai papildu informāciju, uz kuru pamatojas tās lēmums.

2. Lēmumu par jautājumu pieņem 60 dienās tādā kārtībā, kāda noteikta 30. panta 2. punktā. Aprēķinot 60 dienu laikposmu, neņem vērā laikposmus, kad Komisija gaida turpmāko informāciju, kuru tā var būt lūgusi paziņojuma iesniedzējam, vai tās(-o) zinātniskās(-o) komitejas(-u) atzinumu, ar kuru(-ām) Komisija ir apspriedusies. Komisija zinātniskās(-o) komitejas(-u) atzinumu gaida ne ilgāk kā 60 dienas.

Arī laiku, kurā Padome pieņem lēmumu saskaņā ar kārtību, kas noteikta 30. panta 2. punktā, neņem vērā.

24. pants

Informācija sabiedrībai

1. Neierobežojot 25. pantu, Komisija, saņemot paziņojumu saskaņā ar 13. panta 1. punktu, nekavējoties dara pieejamu sabiedrībai tā kopsavilkumu, kas minēts 13. panta 2. punkta h) apakšpunktā. Arī novērtējumus 14. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētajā gadījumā Komisija dara pieejamus atklātībai. Sabiedrība 30 dienās var iesniegt Komisijai atsauksmes. Komisija nekavējoties nosūta atsauksmes kompetentajām iestādēm.

2. Neierobežojot 25. pantu, atklātībai dara pieejamus novērtējumus un attiecīgās zinātniskās komitejas atzinumu(-us), kas attiecas uz visiem produktiem, kuri satur ĢMO vai sastāv no tiem un kuru laišanai tirgū ir dota rakstveida piekrišana vai noraidījums saskaņā ar šo direktīvu. Skaidri nosaka katru ĢMO vai produktu,

kas satur ĢMO, un tā lietojumu vai lietojumus.

D DAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

25. pants

Konfidencialitāte

1. Komisija un kompetentās iestādes neizpauž trešām personām nekādu konfidenciālu informāciju, ko tās saskaņā ar šo direktīvu ir saņēmušas paziņojumā vai apmaiņas ceļā, un aizsargā intelektuālā īpašuma tiesības uz saņemtajiem datiem.

2. Saskaņā ar šo direktīvu iesniegtajā paziņojumā tā iesniedzējs var norādīt, kuras informācijas izpaušana varētu kaitēt viņa konkurētspējai un kura tādēļ būtu uzskatāma par konfidenciālu. Šādos gadījumos jāsniedz pamatojums.

3. Kompetentā iestāde pēc apspriešanās ar paziņojuma iesniedzēju lemj, kura informācija ir glabājama konfidenciāli, un informē par savu lēmumu paziņojuma iesniedzēju.

4. Nekādā gadījumā konfidenciāli nedrīkst glabāt šādu informāciju, ja tā ir iesniegta saskaņā ar 6., 7., 8., 13., 17., 20. vai 23. pantu:

- viena vai vairāku ĢMO aprakstu, paziņojuma iesniedzēja vārdu (nosaukumu) un adresi, izplatīšanas mērķi, vietu un paredzētos lietojumus,

- viena vai vairāku ĢMO monitoringa un avārijas novēršanas metodes un plānu,

- vides risku novērtējumu.

5. Ja kādu iemeslu dēļ paziņojuma iesniedzējs atsauc paziņojumu, tad kompetentajām iestādēm un Komisijai jāievēro iesniegtās informācijas konfidencialitāte.

26. pants

2. panta 4. punkta otrajā daļā minēto ĢMO marķēšana

1. Attiecībā uz tiem ĢMO, kuriem jāpiemēro 2. panta 4. punkta otrajā daļā minētās operācijas, saskaņā ar attiecīgajām IV pielikuma iedaļām nosaka attiecīgas marķējuma prasības, lai uz etiķetes vai pavaddokumentā sniegtu skaidru informāciju par ĢMO klātbūtni. Šajā nolūkā uz etiķetes vai pavaddokumentā ir vārdi "šis produkts satur ģenētiski modificētus organismus".

2. Nosacījumus 1. punkta ieviešanai nosaka saskaņā ar 30. panta 2. punktā noteikto kārtību tā, lai tie nedublē Kopienas tiesību aktos jau esošos marķējuma noteikumus un nav tiem pretrunā. To darot, pēc vajadzības ņem vērā marķējuma noteikumus, ko dalībvalstis ir izstrādājušas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.

27. pants

Pielikumu pielāgošana tehnikas attīstībai

Šīs direktīvas II pielikuma B un C iedaļu, III līdz VI pielikumu un VII pielikuma C iedaļu tehnikas attīstībai pielāgo saskaņā ar 30. panta 2. punktā noteikto kārtību.

28. pants

Apspriešanās ar zinātnisko(-ajām) komiteju(-ām)

1. Ja kāda kompetentā iestāde vai Komisija saskaņā ar 15. panta 1. punktu, 17. panta 4. punktu, 20. panta 3. punktu vai 23. pantu ceļ un uztur iebildumu pret riskiem, ko ĢMO rada cilvēku veselībai vai videi, vai 14. pantā minētais novērtējums liecina, ka šis ĢMO nebūtu laižams tirgū, tad Komisija pēc savas iniciatīvas vai kādas dalībvalsts lūguma iebildumu apspriež ar attiecīgo(-ajām) zinātnisko(-ajām) komiteju(-ām).

2. Komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc kādas dalībvalsts lūguma ar attiecīgo(-ajām) zinātnisko(-ajām) komiteju(-ām) var apspriest arī jebkuru jautājumu, kas rodas sakarā ar šo direktīvu un var nelabvēlīgi ietekmēt cilvēku veselību un vidi.

3. Šā panta 2. punkts neskar šajā direktīvā noteikto administratīvo kārtību.

29. pants

Apspriešanās ar ētikas komiteju(-ām)

1. Neierobežojot dalībvalstu kompetenci ētikas jautājumos, Komisija pēc savas iniciatīvas vai Eiropas Parlamenta vai Padomes lūguma apspriežas ar jebkuru komiteju, ko tā ir izveidojusi, lai saņemtu padomu ar ētiku un biotehnoloģiju saistītos jautājumos, kāda ir, piemēram, Dabaszinātņu ētikas un jaunu tehnoloģiju Eiropas grupa, kura nodarbojas ar vispārīgiem ētikas jautājumiem.

Minētā apspriešanās var notikt arī pēc kādas dalībvalsts lūguma.

2. To vada saskaņā ar skaidriem noteikumiem, kas nosaka atklātību, caurskatāmību un pieejamību sabiedrībai. Tās rezultāts ir pieejams sabiedrībai.

3. Šā panta 1. punkts neskar šajā direktīvā noteikto administratīvo kārtību.

30. pants

Komitoloģija

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Atsaucoties uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais laiks ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

31. pants

Informācijas apmaiņa un ziņošana

1. Dalībvalstis un Komisija regulāri tiekas un apmainās ar informāciju par pieredzi, kas iegūta ar ĢMO izplatīšanu saistīto risku novēršanā un ĢMO laišanā tirgū. Šī informācijas apmaiņa attiecas arī uz pieredzi, kas iegūta, ieviešot 2. panta 4. punkta otro daļu, novērtējot un pārbaudot vides riskus, rīkojot apspriedes un informējot sabiedrību.

Vajadzības gadījumā ievirzi 2. panta 4. punkta otrās daļas ieviešanā var dot komiteja, kas izveidota saskaņā ar 30. panta 1. punktu.

2. Komisija izveido vienu vai vairākus reģistrus, lai reģistrētu informāciju par ģenētiskām modifikācijām tajos ĢMO, kas minēti A punktā Nr. 7 IV pielikumā. Neierobežojot 25. pantu, reģistrā(-os) iekļauj daļu, kas ir pieejama sabiedrībai. Par sīki izstrādātiem noteikumiem reģistra(-u) darbībai lemj saskaņā ar 30. panta 2. punktā noteikto kārtību.

3. Neierobežojot 2. punktu un IV pielikuma A punkta Nr. 7:

a) dalībvalstis izveido valsts reģistrus, kuros reģistrē ĢMO izplatīšanas vietu saskaņā ar B daļu;

b) dalībvalstis izveido arī reģistrus, kuros reģistrē to ĢMO atrašanās vietu, ko audzē saskaņā ar C daļu, inter alia, lai saskaņā ar 19. panta 3. punkta f) apakšpunkta un 20. panta 1. punkta noteikumiem var pārraudzīt šo ĢMO ietekmi uz vidi. Neierobežojot šos 19. un 20. panta noteikumus, minētās vietas:

- paziņo kompetentajām iestādēm, un

- dara zināmas sabiedrībai

tā, kā kompetentās iestādes uzskata par pareizu, un saskaņā ar valsts noteikumiem.

4. Reizi trijos gados dalībvalstis nosūta Komisijai ziņojumu par pasākumiem, kas

veikti, lai ieviestu šīs direktīvas noteikumus. Šajā ziņojumā iekļauj īsu pārskatu par pieredzi darbā ar produktiem, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem un ko laiž tirgū saskaņā ar šo direktīvu.

5. Reizi trijos gados Komisija, pamatojoties uz 4. punktā minētajiem ziņojumiem, publicē kopsavilkumu.

6. Komisija 2003. gadā un turpmāk reizi trijos gados nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par dalībvalstu pieredzi darbā ar ĢMO, ko laiž tirgū saskaņā ar šo direktīvu.

7. Iesniedzot šo ziņojumu 2003. gadā, Komisija vienlaikus iesniedz īpašu ziņojumu par B daļas un C daļas darbību, tajā iekļaujot novērtējumu, kas attiecas uz:

a) visām tās sekām, īpaši, ņemot vērā Eiropas ekosistēmu dažādību un vajadzību papildināt regulatīvo bāzi šajā jomā;

b) dažādām turpmākajām šīs sistēmas konsekvences un efektivitātes uzlabojumu īstenošanas iespējām, to skaitā centralizētu Kopienas atļauju piešķiršanas procedūru un Komisijas galīgā lēmuma pieņemšanas kārtību;

c) jautājumu par to, vai ir uzkrāta pietiekama pieredze B daļas diferencēto procedūru ieviešanā, lai pamatotu noteikumu par nešaubīgu piekrišanu šajās procedūrās, un C daļā - lai pamatotu diferencētu procedūru piemērošanu; un

d) ĢMO apzinātas izplatīšanas un tirgū laišanas sociālekonomiskajām sekām.

8. Komisija katru gadu nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par 29. panta 1. punktā minētajiem ētikas jautājumiem; šim ziņojumam vajadzības gadījumā var pievienot priekšlikumu par šīs direktīvas grozīšanu.

32. pants

Kartahenas protokola par bioloģisko drošību ieviešana

1. Komisija ir aicināta pēc iespējas agrāk un, vēlākais, līdz 2001. gada jūlijam iesniegt tiesību akta projektu, kas attiecas uz Kartahenas protokola par bioloģisko drošību pilnīgu ieviešanu. Ar šo projektu būtu jāpapildina un vajadzības gadījumā jāgroza šīs direktīvas noteikumi.

2. Šajā projektā īpaši iekļauj attiecīgus pasākumus, kas paredzēti Kartahenas protokolā noteikto procedūru ieviešanai, un saskaņā ar protokolu prasa, lai Kopienas eksportētāji nodrošina visu iepriekšējās vienošanās procedūras prasību izpildi, kā noteikts 7. līdz 10. un 12. un 14. pantā Kartahenas protokolā.

33. pants

Sankcijas

Dalībvalstis nosaka sankcijas, ko piemēro, ja ir pārkāpti valstu noteikumi, kuri pieņemti, ievērojot šo direktīvu. Minētās sankcijas ir efektīvas, samērīgas un preventīvas.

34. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2002. gada 17. oktobrim. Par to dalībvalstis tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu svarīgākos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

35. pants

Neizpildīti paziņojumi

1. Uz paziņojumiem par tādu produktu laišanu tirgū, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem un kas saņemti, ievērojot Direktīvu 90/220/EEK, attiecībā uz kuriem minētajā direktīvā noteiktās procedūras nav izpildītas līdz 2002. gada 17. oktobrim, attiecas šīs direktīvas noteikumi.

2. Līdz 2003. gada 17. janvārim paziņojumu iesniedzēji papildina savus paziņojumus saskaņā ar šo direktīvu.

36. pants

Atcelšana

1. Direktīvu 90/220/EEK atceļ 2002. gada 17. oktobrī.

2. Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās būtu jālasa saskaņā ar atbilstmju tabulu VIII pielikumā.

37. pants

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī.

38. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2001. gada 12. martā

Eiropas Parlamenta vārdā - priekšsēdētāja
N. Fontaine Padomes vārdā -
priekšsēdētājs L. Pagrotsky

I A PIELIKUMS

2. PANTA 2. PUNKTĀ MINĒTĀS METODES

1. DAĻA

Ģenētiskās modifikācijas metodes, kas minētas 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā, ir, inter alia:

1) nukleīnskābju rekombinācijas paņēmieni, kas saistīts ar jaunu ģenētiskā materiāla kombināciju veidošanu, tādas nukleīnskābes molekulas, kas ar jebkādiem līdzekļiem radītas ārpus organisma, inserējot jebkurā vīrusā, baktērijas plazmīdā vai citā nesējsistēmā un to ievadot tādā nesējorganizmā, kurā tie dabā nav sastopami, bet kurā tie var turpināt vairošanos;

2) metodes, kas saistītas ar ārpus organisma sagatavota ģenētiskā materiāla tiešu ievadīšanu organismā, to skaitā mikroinjekcija, makroinjekcija un mikroinkapsulācija;

3) šūnu saplūšana, ieskaitot protoplastu saplūšanu, vai hibridizācija, kurā dzīvas šūnas ar jaunām ģenētiskajām kombinācijām veido, saplūdinot divas vai vairākas šūnas ar tādiem paņēmieniem, kas nav sastopami dabā.

2. DAĻA

Paņēmienus, kas minēti 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā, neuzskata par tādiem, kuros rodas ģenētiskas modifikācijas, ar nosacījumu, ka tie nav saistīti ar rekombinētu nukleīnskābju molekulām vai ģenētiski modificētiem organismiem, kas radīti ar paņēmieniem/metodēm, kuras nav izslēgtas ar I B pielikumu:

- 1) fertilizāciju in vitro;
- 2) tādus dabiskos procesus kā: konjugācija, transdukcija, transformācija;
- 3) poliploīdijas indukciju.

I B PIELIKUMS

3. PANTĀ MINĒTĀS METODES

Ģenētiskās modifikācijas paņēmieni/metodes, ar ko rada organismus,

kuri ir izslēdzami no direktīvas, ar nosacījumu, ka tās nav saistītas ar tādu rekombinētu nukleīnskābju molekulu vai ģenētiski modificētu organismu lietošanu, kas radīti ar vienu vai vairākiem šo turpmāk sarakstā iekļautajiem paņēmieniem/metodēm, ir:

- 1) mutaģenēze;
- 2) augu šūnu saplūšana, ieskaitot protoplastu saplūšanu, kurā iegūtie organismi var apmainīties ar ģenētisko materiālu arī tad, ja lieto tradicionālas audzēšanas metodes.

II PIELIKUMS

VIDES RISKU NOVĒRTĒŠANAS PRINCIPI

Šajā pielikumā ir vispārīgi aprakstīts sasniedzamais mērķis, apsveramie elementi un vispārīgie principi un metodoloģija, kas jāievēro, lai novērtētu vides riskus, kas minēti 4. un 13. pantā. To papildinās ar metodiskām norādēm, kuras jāizstrādā saskaņā 30. panta 2. punktā noteikto kārtību. Šīs metodiskas norādes zīmes pabeidz līdz 2002. gada 17. oktobrim.

Lai veicinātu terminu "tiešs", "netiešs", "tūlītējs" un "kavēts" vienotu izpratni attiecībā uz šā pielikuma ieviešanu, neierobežojot turpmāko virzību šajā jomā, un īpaši attiecībā uz apjomu, kādā būtu jāņem vērā netieša ietekme, šos terminus apraksta šādi:

- "tieša ietekme" ir primāra ietekme, ko uz cilvēku veselību vai vidi atstāj ĢMO pats par sevi un kas nerodas kauzālā notikumu secībā,

- "netieša ietekme" ir ietekme, ko uz cilvēku veselību vai vidi rada notikumi kauzālā secībā, mijiedarbojoties ar citiem organismiem, nododot ģenētisko materiālu vai mainoties lietojumam vai pārvaldībai.

Netiešās ietekmes novērojumi mēdz būt kavēti,

- "tūlītēja ietekme" ir ietekme, ko cilvēku veselībā vai vidē novēro ĢMO izplatīšanas laikā. Tūlītējā ietekme var būt tieša vai netieša,

- "kavēta ietekme" ir ietekme, kas rodas cilvēku veselībā vai vidē un kas nav novērojama ĢMO izplatīšanas laikā, bet kļūst pamanāma kā tieša vai netieša ietekme vēlākā stadijā vai, kad izplatīšana ir beigusies.

Vispārīgs vides risku novērtējuma princips ir arī tas, ka jāizdara "kumulatīvas ilgstošās ietekmes" analīze, kas attiecas uz izplatīšanu un laišanu tirgū. "Kumulatīva ilgstošā ietekme" ir sakarā ar piekrišanām uzkrātās ietekmes, kas rodas cilvēku veselībā un vidē, to skaitā, inter alia, florā un faunā, augsnes auglībā, organisko vielu noārdīšanās procesos augsnē, barības ķēdē, bioloģiskajā dažādībā, dzīvnieku veselībā un problēmās, kas saistītas ar rezistenci pret antibiotikām.

A. Mērķis

Vides risku novērtējuma mērķis ir katrā atsevišķā gadījumā identificēt un novērtēt iespējamās nevēlamās tiešās vai netiešās, tūlītējās vai kavētās ĢMO ietekmes cilvēku veselībā vai vidē, ko var radīt ĢMO apzināta izplatīšana vai laišana tirgū. Vides risku novērtējums būtu jāizdara, lai identificētu vajadzību pēc riska pārvaldības un, ja tāda ir, lietu atbilstīgākās metodes.

B. Vispārīgi principi

Saskaņā ar piesardzības principu, izdarot risku novērtējumu, būtu jāievēro šādi vispārīgi principi:

- tie identificētie ĢMO rādītāji un lietojumi, kas var radīt nevēlamas iedarbes, būtu jāsalīdzina ar tiem, kuri piemīt nemodificētajam organismam, no kura tas

ir iegūts, un tā lietojumu atbilstīgos apstākļos,

- vides risku novērtējums būtu jāizdara zinātniski pamatoti un caurskatāmi, pamatojoties uz pieejamiem zinātniskiem un tehniskiem datiem,

- vides risku novērtējums būtu jāizdara katrā atsevišķā gadījumā, kas nozīmē, ka vajadzīgā informācija var atšķirties atkarībā no attiecīgā ĢMO tipa, to paredzētā lietojuma un potenciālās uztvērējvīdes, ņemot vērā, i.a., ĢMO, kas jau ir vidē,

- ja par ĢMO un tā ietekmēm, kas rodas cilvēku veselībā vai vidē, kļūst pieejama jauna informācija, tad vides risku novērtējums var būt jāatkārto, lai:

- noteiktu, vai risks ir mainījies,

- noteiktu, vai ir vajadzīgi attiecīgi grozījumi riska pārvaldībā.

C. Metodoloģija

C.1. ĢMO un izplatīšanas rādītāji

Atkarībā no gadījuma vides risku novērtējumā jāņem vērā attiecīgās tehniskās un zinātniskās ziņas, kas attiecas uz šādiem rādītājiem:

- recipientu vai vecāku organismu(-iem),

- ģenētisko(-ajām) modifikāciju(-ām) neatkarīgi no tā, vai tā ir ģenētiskā materiāla insercija vai delēcija, un attiecīgu informāciju par nesēju un donoru,

- ĢMO,

- paredzamo izplatīšanu vai lietojumu un tā mērogu,

- potenciālo uztvērējvīdi, un

- minēto raksturlielumu mijiedarbību.

Informācija par līdzīgu organismu un tādu organismu, kam ir līdzīgas iezīmes, un to mijiedarbību ar līdzīgu vidi var noderēt, novērtējot vides riskus.

C.2. Vides risku novērtēšanas pasākumi

Izdarot slēdzienus, kas vajadzīgi 4., 6., 7. un 13. pantā minētajam vides risku novērtējumam, būtu jāveic šādi pasākumi:

1. To rādītāju identifikācija, kas var radīt nelabvēlīgas iedarbes

Identificē ĢMO rādītājus, kas saistīti ar ģenētisko modifikāciju, kura var izraisīt nelabvēlīgas iedarbes cilvēku veselībā vai vidē. ĢMO rādītāju salīdzinājums ar nemodificētu organismu raksturlielumiem atbilstīgos izplatīšanas un lietošanas apstākļos palīdz identificēt konkrētas iespējamās nelabvēlīgās ietekmes, ko izraisa ģenētiskā modifikācija. Svarīgi nenovērtēt par zemu iespējamo nelabvēlīgo iedarbi, pamatojoties uz to, ka tā rašanās varbūtība ir maza.

Iespējamās nelabvēlīgās ĢMO ietekmes katrā gadījumā ir citādas, un tās var būt:

- cilvēku slimības, to skaitā alerģiska vai toksiska iedarbe (skat., piemēram, III A pielikuma II.A.11. un III B pielikuma II.C.2.i)),
- dzīvnieku un augu slimības, to skaitā alerģiska vai toksiska iedarbe (skat., piemēram, III A pielikuma II.A.11. un II.C.2.i), un III B pielikuma B 7 un D 8),
- iedarbe uz sugu populāciju dinamiku uztvērējvidē un katras populācijas ģenētisko dažādību (skat., piemēram, III A pielikuma IV B 8., 9. un 12. punktu.),
- izmainīta uzņēmība pret patogēniem, kas veicina infekcijas slimību izplatīšanos vai jaunu rezervuāru vai nesēju veidošanos,
- profilaktiskas vai ārstnieciskas medicīniskās vai veterinārās aprūpes vai augu aizsardzības traucējumi, kas rodas,

piemēram, pārnesot gēnus, kuri piešķir rezistenci pret antibiotikām, ko lieto medicīnā vai veterinārijā (skat., piemēram, III A pielikuma II.A.11. e) un II.C.2. i) iv) punktu),

- iedarbe uz bioģeoķīmiskajiem cikliem, īpaši oglekļa un slāpekļa pārstrādi, kas notiek, augsnē sadaloties organiskajām vielām (skat., piemēram, III A pielikuma II.A.11. f) un IV.B.15. un III B pielikuma D 11. punktu).

Nelabvēlīgas iedarbes var būt tiešas vai īstenoties ar tādu mehānismu starpniecību kā:

- ĢMO izplatība vidē,
- insercētā ģenētiskā materiāla pārnese uz citiem organismiem vai to pašu organismu, kurš ir vai nav ģenētiski modificēts,
- fenotipiska un ģenētiska nestabilitāte,
- mijiedarbība ar citiem organismiem,
- izmaiņas pārvaldībā, to skaitā lauksaimniecības praksē pēc vajadzības.

2. Katras nelabvēlīgās iedarbes iespējamo seku vērtējums, ja tāda iedarbe notiek

Būtu jānovērtē katras iespējamās nelabvēlīgās iedarbes seku lielums.

Šajā novērtējumā būtu jāpieņem, ka tāda nelabvēlīga iedarbe īstenojas. Seku lielumu var ietekmēt vide, kurā izplatīšanai paredzēto(-os) ĢMO izplata, un izplatīšanas veids.

3. Katras identificētās iespējamās nelabvēlīgās iedarbes īstenošanās varbūtības novērtējums

Svarīgs faktors nelabvēlīgo iedarbju īstenošanās varbūtības novērtēšanā ir tās vides rādītāji, kurā ĢMO paredzēts izplatīt, un izplatīšanas veidam.

4. To risku novērtējums, ko rada katrs identificētais ĢMO rādītājs

Tas risks, ko katrs identificētais ĢMO rādītājs, kurš var radīt nelabvēlīgu iedarbi, rada cilvēku veselībai vai videi, būtu jānovērtē, cik iespējams, attiecīgajā laikā kombinējot nelabvēlīgās iedarbes īstenošanās varbūtību un tās sekas lielumu.

5. Pārvaldības stratēģiju piemērošana riskiem, ko rada ĢMO apzināta izplatīšana vai laišana tirgū

Risku vērtējumā var identificēt riskus, kuriem ir vajadzīga pārvaldība, un labāko pārvaldības veidu, kā arī noteikt pārvaldības stratēģiju.

6. ĢMO kopējā riska noteikšana

ĢMO kopējo risku novērtējumā būtu jāņem vērā visas ieteiktās riska pārvaldības stratēģijas.

D. Slēdzieni par ĢMO izplatīšanas vai tirgū laišanas iespējamo ietekmi uz vidi

Pamatojoties uz vides risku novērtējumu, kas izdarīts saskaņā ar principiem un metodoloģiju, kura izklāstīta B un C iedaļā, informācija par punktiem, kas iekļauti D1 un D2 iedaļā, vajadzības gadījumā būtu jāiekļauj paziņojumos, lai atvieglotu slēdzienā izdarīšanu par ĢMO izplatīšanas vai tirgū laišanas iespējamo ietekmi uz vidi:

D.1. Attiecībā uz ĢMO, kas nav augstākie augi

1. Varbūtība, ka ĢMO kļūst persistents un invazīvs dabiskās dzīvotnes paredzētās izplatīšanas apstākļos.

2. Visi selektīvie labvēlīgie vai nelabvēlīgie faktori, ko ĢMO ir saņēmis, un varbūtība, ka tie īstenošies paredzētās izplatīšanas apstākļos.

3. Iespējas nodot gēnus citām sugām ĢMO paredzētās izplatīšanas apstākļos un visi

selektīvie labvēlīgie vai nelabvēlīgie faktori, ko nodod minētajām sugām.

4. Iespējamā tūlītējā un/vai kavētā ietekme uz vidi, ko rada ĢMO un mērķa organismu (ja tādi ir) tiešā vai netiešā mijiedarbība.

5. Iespējamā tūlītējā un/vai kavētā ietekme uz vidi, ko rada ĢMO un blakusorganismu tiešā un netiešā mijiedarbība, arī ietekme uz konkurentu, upuru, nesējorganismu, simbiotu, plēsoņu, parazītu un patogēnu līmeni populācijā.

6. Iespējamā tūlītējā un/vai kavētā iedarbe, ko cilvēku veselībā izraisa iespējamā tiešā vai netiešā ĢMO un to personu mijiedarbība, kuras strādā ar ĢMO, saskaras ar tiem vai atrodas to izplatīšanas zonā.

7. Iespējamā tūlītējā un/vai kavētā iedarbe, kas rodas dzīvnieku veselībā, un sekas barības ķēdē, kas rodas, patērējot ĢMO un jebkuru no tā iegūtu produktu, ja tas paredzēts dzīvnieku barībai.

8. Iespējamā tūlītējā un/vai kavētā iedarbe bioģeoķīmiskajos procesos, ko izraisa iespējamā tiešā un netiešā ĢMO un mērķa un blakusorganismu mijiedarbība ĢMO izplatīšanas zonā.

9. Iespējamā tūlītējā un/vai kavētā tiešā un netiešā ietekme uz vidi, ko rada īpašie ĢMO pārvaldības paņēmieni, ja tie atšķiras no tiem, kurus izmanto ģenētiski nemodificētu organismu pārvaldībā.

D.2. Attiecībā uz ģenētiski modificētiem augstākajiem augiem (ĢMAA)

1. Varbūtība, ka ĢMAA kļūst persistentāki par recipientu vai vecāku augiem lauksaimnieciskās dzīvotnēs vai invazīvāki dabiskās dzīvotnēs.

2. Visi selektīvie labvēlīgie vai nelabvēlīgie faktori, ko saņem ĢMAA.

3. Iespējas nodot gēnus tai pašai vai citai pēc dzimuma savienojamai augu sugai

ĢMAA stādīšanas apstākļos un visi selektīvie labvēlīgie vai nelabvēlīgie faktori, ko nodod minētajām augu sugām.

4. Iespējamā tūlītējā un/vai kavētā ietekme uz vidi, ko rada ĢMAA un tādu mērķa organismu kā plēsoņu, parazītu un patogēnu (ja tādi ir) tiešā un netiešā mijiedarbība.

5. Iespējamā tūlītējā un/vai kavētā ietekme uz vidi, ko rada ĢMAA tiešā un netiešā mijiedarbība ar blakusorganismiem, arī, ņemot vērā organismus, kuri mijiedarbojas ar mērķa organismiem, kā arī ietekmi uz konkurentu, zālēdāju, simbiontu, ja tādi ir, parazītu un patogēnu līmeni populācijā.

6. Iespējamās tūlītējās un/vai kavētās iedarbes, ko cilvēku veselībā izraisa iespējamā tiešā vai netiešā ĢMAA un to personu mijiedarbība, kuras strādā ar ĢMAA, saskaras ar tiem vai atrodas to izplatīšanas zonā.

7. Iespējamās tūlītējās un/vai kavētās iedarbes, kas rodas dzīvnieku veselībā, un sekas barības ķēdē, kas rodas, patērējot ĢMO un jebkuru no tā iegūtu produktu, ja tas paredzēts dzīvnieku barībai.

8. Iespējamās tūlītējās un/vai kavētās iedarbes bioģeoķīmiskajos procesos, ko izraisa iespējamā tiešā un netiešā ĢMO un mērķa un blakusorganismu mijiedarbība ĢMO izplatīšanas zonā.

9. Iespējamā tūlītējā un/vai kavētā tiešā un netiešā ietekme uz vidi, ko rada īpašie ĢMAA audzēšanas, pārvaldības un novākšanas paņēmieni, ja tie atšķiras no tiem, kurus izmanto ģenētiski nemodificētu ĢMAA audzēšanā, pārvaldībā un novākšanā.

III PIELIKUMS

PAZIŅOJUMĀ IEKĻAUJAMĀ INFORMĀCIJA

Paziņojumā, kas minēts direktīvas B vai C daļā, pēc vajadzības jāiekļauj turpmākajos apakšpielikumos noteiktā informācija.

Visi iekļautie punkti nav piemērojami visos gadījumos. Paredzams, ka katrā atsevišķā paziņojumā iekļauj tikai to konkrēto apsvērumu apakškopu, kas atbilst konkrētām situācijām.

Sagaidāms arī, ka vajadzīgais sīkākas informācijas līmenis katrā apsveramo jautājumu apakškopā mainās atkarībā no paredzamās izplatīšanas iedabas un mēroga.

Turpmākā ģenētiskās modifikācijas attīstība var radīt vajadzību šo pielikumu pielāgot tehnikas attīstībai vai izstrādāt metodiskas norādes par šo pielikumu. Turpmākā informācijas prasību diferenciācija attiecībā uz dažādu tipu ĢMO, piemēram, viensūnas organismiem, zivīm vai insektiem, vai īpašu ĢMO lietojumu, piemēram, vakcīnu izstrādi, var būt iespējama, kad Kopienā būs uzkrāta pietiekama pieredze darbā ar paziņojumiem par konkrētu ĢMO izplatīšanu.

Dokumentācijā iekļauj arī izmantoto metožu aprakstu vai atsauci uz standartizētām vai starptautiski atzītām metodēm kopā ar tās(-o) iestādes(-žu) nosaukumu(-iem), kas atbild par pētījumu veikšanu.

III A pielikumu piemēro visu to tipu ģenētiski modificētu organismu izplatīšanai, kas nav augstākie augi. III B pielikumu piemēro ģenētiski modificētu augstāko augu izplatīšanai.

Ar terminu "augstākie augi" apzīmē augus, kas pieder pie taksonomiskās grupas Spermatophytae (Gymnospermae un Angiospermae).

III A PIELIKUMS

PAZIŅOJUMOS IEKĻAUJAMĀ
INFORMĀCIJA, KAS ATTIECAS UZ
TO ĢENĒTISKI MODIFICĒTU
ORGANISMU IZPLATĪŠANU, KURI
NAV AUGSTĀKIE AUGI

I. VISPĀRĪGA INFORMĀCIJA

A. Paziņojuma iesniedzēja (sabiedrības vai institūta) nosaukums

B. Atbildīgā(-o) zinātnieka(-u) vārds(-I), kvalifikācija un pieredze

C. Projekta nosaukums

II. INFORMĀCIJA, KAS ATTIECAS UZ
ĢMO

A. Rādītāji: a) donora, b) recipienta vai c) (vajadzības gadījumā) vecāku organisma(-u):

1) zinātniskais nosaukums;

2) taksonomija;

3) citi nosaukumi (parastais nosaukums, celma nosaukums u.c.);

4) fenotipiskie un ģenētiskie rādītāji;

5) radniecības pakāpe starp donoru un recipientu vai starp vecāku organismiem;

6) identifikācijas un atklāšanas paņēmieni apraksts;

7) atklāšanas un identifikācijas paņēmieni jutība, ticamība (kvantitatīvā izteiksmē) un specifiskums;

8) organisma ģeogrāfiskās izplatības un dabiskās dzīvotnes apraksts, to skaitā informācija par dabīgajiem plēsoņām, upuriem, parazītiem un konkurentiem, simbiontiem un nesējorganismiem;

9) organismi, par kuriem ir zināms, ka ar tiem dabiskos apstākļos notiek ģenētiskā materiāla nodošana;

10) organismu ģenētiskās stabilitātes un to faktoru pārbaude, kas ietekmē minēto stabilitāti;

11) patoloģiskas, ekoloģiskas un fizioloģiskas iezīmes:

a) riska klasifikācija saskaņā ar pastāvošajiem Kopienas noteikumiem, kas attiecas uz cilvēku veselības un/vai vides aizsardzību;

b) dzīves ilgums dabīgās ekosistēmās, dzimumvairošanās un bezdzimumvairošanās cikls;

c) informācija par dzīvības saglabāšanu, iekļaujot piemērošanos klimata izmaiņām un spēju veidot struktūras, kas nepieciešamas dzīvības saglabāšanai;

d) patogenitāte: inficētspēja, toksikogenitāte, virulence, alergēniskums, patogēna pārnēsētājs, iespējamie pārnēsētāji, nesējorganismu loks, to skaitā blakusorganismi. Latento vīrusu (provīrusu) iespējamā aktivācija. Spēja kolonizēt citus organismus;

e) rezistence pret antibiotikām un šo antibiotiku iespējamais lietojums cilvēku un mājdzīvnieku slimību profilaksē un ārstēšanā;

f) iekļaušanās vides procesos: primārajā producēšanā, barības vielu apritē, organisko vielu sadalīšanās procesā, elpošanā utt.

12. Modificētu organismu veidošanā izmantoto vektoru iedaba:

a) nukleotīdu secība;

b) mobilizācijas biežums;

c) specifiskums;

d) to gēnu klātbūtne, kuri piešķir rezistenci.

13. Iepriekšējo ģenētisko modifikāciju vēsture.

B. Vektora rādītāji

- 1) vektora iedaba un avots;
- 2) transpozonu secība, vektori un citi ģenētiskās informācijas fragmenti, ko izmanto, lai veidotu ĢMO un ievadīto vektoru un insercētu ĢMO funkciju;
- 3) insercēto vektoru mobilizācijas biežums un/vai ģenētiskās pārnese spējas un noteikšanas metodes;
- 4) informācija par pakāpi, kādā vektoru ierobežo DNS, kas vajadzīga paredzētās funkcijas izpildei.

C. Modificētu organismu rādītāji

1. Informācija, kas attiecas uz ģenētiskajām modifikācijām:

- a) modifikācijai izmantotās metodes;
- b) metodes, kas izmantotas inserta(-u) veidošanai un ievadīšanai recipientā vai insertu delēcijai;
- c) inserta un/vai vektora uzbūves apraksts;
- d) inserta tīrība no jebkādiem nezināmiem insertiem un informācija par pakāpi, kādā insertu ierobežo DNS, kas vajadzīga paredzētās funkcijas izpildei;
- e) selekcijā izmantotās metodes un kritēriji;
- f) inserts, pārveidotās/iestarpinātās/likvidētās nukleīnskābes attiecīgā(-o) fragmenta(-u) funkcionālā identitāte un lokalizācija ar konkrētu norādi uz jebkuru zināmu kaitīgu insertu.

2. Informācija par galīgo ĢMO:

- a) ģenētisko iezīmju vai fenotipisko rādītāju apraksts un īpaši visu to jauno

iezīmju un rādītāju apraksts, kuri var izpausties vai arī var vairs neizpausties;

b) jebkura vektora un/vai donornukleīnskābes atlikuma struktūra un daudzums modificētā organisma galīgajā uzbūvē;

c) organisma stabilitāte pēc ģenētiskām iezīmēm;

d) jaunā ģenētiskā materiāla izpausmes pakāpe un līmenis. Mērījumu metode un jutība;

e) sintezētā(-o) olbaltuma(-u) aktivitāte;

f) atklāšanas un identifikācijas metožu apraksts, iekļaujot ievadītā inserta un vektora atklāšanas un identifikācijas metožu aprakstu;

g) atklāšanas un identifikācijas metožu jutība, ticamība (kvantitatīvā izteiksmē) un specifiskums;

h) iepriekšējās ĢMO izplatīšanas vai lietojumu vēsture;

i) apsvērumi, kas attiecas uz cilvēku veselību, dzīvnieku veselību un augu veselību:

i) ĢMO un/vai to metabolisko produktu toksiskās vai alergiskās iedarbes;

ii) modificētu organismu salīdzinājums ar donoru, recipientu vai (vajadzības gadījumā) vecāku organismu saistībā ar to patogēnitāti;

iii) kolonizācijas spēja;

iv) ja organisms ir patogēns attiecībā uz cilvēkiem, kas necieš no imūndeficīta:

- izraisītās slimības un patogēnitātes, to skaitā izplatības un virulences, mehānisms,

- pārnēsājamība,

- inficējošā deva,

- saimniecorganisma atrašanās vieta, pārveidošanas iespēja,
 - izdzīvošanas iespējas ārpus cilvēka kā saimniecorganisma,
 - esošie vektori vai izplatīšanās līdzekļi,
 - bioloģiskā stabilitāte,
 - antibiotiku rezistences modelis,
 - alergēniskums,
 - attiecīgu terapiju pieejamība;
- v) citi ar produktiem saistīti riski.

III. INFORMĀCIJA, KAS ATTIECAS UZ IZPLATĪŠANAS APSTĀKĻIEM UN UZTVĒRĒJVIDI

A. Informācija par izplatīšanu

- 1) ierosinātās apzinātās izplatīšanas, arī mērķa(-u) un paredzamo produktu, apraksts;
- 2) paredzamās izplatīšanas dienas un eksperimenta laika plānojums, iekļaujot izplatīšanas biežuma un ilguma plānojumu;
- 3) vietas sagatavošana pirms izplatīšanas;
- 4) vietas lielums;
- 5) izplatīšanas metode(-es);
- 6) izplatāmo ĢMO daudzums;
- 7) traucējumi izplatīšanas vietā (audzēšanas veids un metode, kalnrūpniecība, irigācija vai cita darbība);
- 8) darbinieku aizsardzības pasākumi izplatīšanas laikā;
- 9) vietas apstrāde pēc izplatīšanas;
- 10) paņēmieni, kas paredzēti ĢMO likvidācijai vai inaktivācijai eksperimenta beigās;

11) informācija par ĢMO iepriekšējās izplatīšanas rezultātiem, īpaši dažādos mērogos un dažādās ekosistēmās.

B. Informācija par vidi (gan izplatīšanas vietā, gan plašākā vidē)

- 1) ģeogrāfiskais stāvoklis un vietas(-u) koordinātes (ja paziņojumu iesniedz saskaņā ar C daļu, tad izplatīšanas vieta(-as) ir produkta lietošanai paredzētais(-ie) apgabals(-i);
- 2) fiziskā vai bioloģiskā saistība ar cilvēkiem un citiem nozīmīgiem dzīvniekiem organismiem;
- 3) saistība ar nozīmīgiem biotopiem, aizsargātiem apgabaliem vai dzeramā ūdens apgādi;
- 4) tā(-o) reģiona(-u) klimatisko apstākļu raksturojums, kurus var ietekmēt;
- 5) ģeogrāfiskie, ģeoloģiskie un pedoloģiskie rādītāji;
- 6) flora un fauna, to skaitā kultūras, mājdzīvnieki un migrējošās sugas;
- 7) to mērķa ekosistēmu un blakus ekosistēmu apraksts, kuras izplatīšana var ietekmēt;
- 8) recipienta organisma dabiskās dzīvotnes un paredzētās(-o) izplatīšanas vietas(-u) salīdzinājums;
- 9) visas zināmās plānotās izmaiņas reģiona zemes lietošanā, kas varētu ietekmēt izplatīšanas ietekmi uz vidi.

IV. INFORMĀCIJA, KAS ATTIECAS UZ ĢMO UN VIDES MIJIEDARBĪBU

A. Rādītāji, kas ietekmē dzīvības saglabāšanu, vairošanos un izplatīšanos

- 1) bioloģiskās pazīmes, kas ietekmē dzīvības saglabāšanu, vairošanos un izkliedi;

2) zināmi vai paredzami vides apstākļi, kas var ietekmēt dzīvības saglabāšanu, vairošanos un izplatīšanos (vējš, ūdens, augsne, temperatūra, pH u.c.);

3) jutība pret specifiskām vielām.

B. Mijiedarbība ar vidi

1) paredzētā ĢMO dzīvotne;

2) ĢMO uzvedības, rādītāju un to ekoloģiskās ietekmes pētījumi, kas veikti, imitējot dabisko vidi, piemēram, mikrokosmos, klimata kamerās, siltumnīcās;

3) ģenētiskā materiāla pārnese spēja:

a) ģenētiskā materiāla pārnese no ĢMO uz organismiem traumētās ekosistēmās pēc ģenētiskā materiāla izplatīšanas;

b) ģenētiskā materiāla pārnese no vietējiem organismiem uz ĢMO pēc izplatīšanas;

4) tādas selekcijas varbūtība pēc izplatīšanas, kurā izpaužas neparedzētas un/vai nevēlamas modificēta organisma iezīmes;

5) pasākumi ģenētiskās stabilitātes nodrošināšanai un pārbaudei. To ģenētisko iezīmju apraksts, kas var kavēt vai samazināt ģenētiskā materiāla izkliedi. Ģenētiskās stabilitātes pārbaudes metodes;

6) bioloģiskās izkļedes ceļi, zināmie vai iespējamie mijiedarbības veidi ar izplatītāju, to skaitā ieelpošana, uzņemšana ar barību, vīrusu saskare, uzsūkšanās caur ādu u.c.;

7) to ekosistēmu apraksts, kurās ĢMO varētu izplatīties;

8) pārmērīga populāciju pieauguma iespējas vidē;

9) ĢMO konkurences priekšrocības salīdzinājumā ar nemodificētu recipientu vai vecāku organismu(-iem);

10) mērķa organismu identifikācija un apraksts;

11) paredzētais izplatīto ĢMO un mērķa organisma(-u) mijiedarbības mehānisms un rezultāts;

12) to blakusorganismu identifikācija un apraksts, kurus ĢMO izplatīšana var skart nelabvēlīgi, un identificētās nelabvēlīgās mijiedarbības mehānisms;

13) varbūtība, ka pēc modificētu organismu izplatīšanas izmainās bioloģiskā mijiedarbība vai saimniekorganisma atrašanās vieta;

14) zināmā vai paredzamā mijiedarbība ar blakusorganismiem vidē, to skaitā konkurentiem, upuriem, saimniekorganismiem, simbiontiem, plēsoņām, parazitāriem un patogēniem;

15) zināmā vai paredzamā iesaistīšanās bioģeoķīmiskos procesos;

16) cita iespējama mijiedarbība ar vidi.

V. INFORMĀCIJA PAR MONITORINGU, KONTROLI, ATKRITUMU APSTRĀDI UN PLĀNIEM, KAS PAREDZĒTI KRITISKIEM GADĪJUMIEM

A. Monitoringa metodes

1) metodes ĢMO iezīmēšanai un to radīto iedarbju monitoringam;

2) to monitoringa metožu specifiskums, jutība un drošums/ticamība, ar ko identificē ĢMO un atšķir tos no donora, recipienta vai vajadzības gadījumā no vecāku organismiem;

3) metodes, ar ko atklāj donora ģenētiskā materiāla pārnese uz citiem organismiem;

4) monitoringa biežums un ilgums.

B. Izplatīšanas kontrole

- 1) metodes un procedūras, ar ko kavē un/vai samazina ĢMO izplatību ārpus izplatīšanas vietas vai lietošanai noteiktās teritorijas;
- 2) metodes un procedūras izplatīšanas vietas aizsardzībai pret nepiederošu personu iekļūšanu;
- 3) metodes un procedūras, ar ko novērš citu organismu iekļūšanu izplatīšanas vietā.

C. Atkritumu apstrāde

- 1) radīto atkritumu veids;
- 2) paredzamais atkritumu daudzums;
- 3) paredzētās apstrādes apraksts.

D. Avārijas novēršanas plāni

- 1) metodes un procedūras ĢMO kontrolei neparedzētās izplatīšanās gadījumā;
- 2) metodes skarto apgabalu sanācijai, piemēram, ĢMO likvidācijai;
- 3) metodes to augu, dzīvnieku, augsnes u.tml. iznīcināšanai vai sanitārai apstrādei, kas ir bijuši pakļauti ĢMO iedarbībai izplatīšanas laikā vai pēc tam;
- 4) metodes izplatīšanas skartā apgabala izolācijai;
- 5) cilvēku veselības un vides aizsardzības plāni nelabvēlīgas iedarbes gadījumā.

III B PIELIKUMS

PAZIŅOJUMOS IEKĻAUJAMĀ INFORMĀCIJA, KAS ATTIECAS UZ ĢENĒTISKI MODIFICĒTIEM AUGSTĀKAJIEM AUGIEM (ĢMAA) (GYMNOSPERMAE UN ANGIOSPERMAE)

A. VISPĀRĪGA INFORMĀCIJA

1. Paziņojuma iesniedzēja (sabiedrības vai institūta) nosaukums;

2. Atbildīgā(-o) zinātnieka(-u) vārds(-I), kvalifikācija un pieredze;

3. Projekta nosaukums.

B. INFORMĀCIJA, KAS ATTIECAS UZ (A) RECIPIENTU VAI (B) (VAJADZĪBAS GADĪJUMĀ) VECĀKU AUGIEM

1. Pilnais nosaukums:

- a) dzimtas nosaukums;

- b) ģints;

- c) suga;

- d) pasuga;

- e) šķirnes/selekcijas līnija;

- f) parastais nosaukums.

2. a) Informācija, kas attiecas uz reprodukciju:

- i) reprodukcijas veids(-I);

- ii) specifiski faktori, kas ietekmē reprodukciju, ja tādi ir;

- iii) dzīves ilgums.

- b) Spēja krustoties ar citiem audzētu vai savvaļas sugu augiem, iekļaujot krustoties spējīgo sugu izplatību Eiropā.

3. Izdzīvošanas spēja:

- a) spēja veidot struktūras dzīvības saglabāšanai vai pārziemošanai;

- b) specifiski faktori, kas ietekmē izdzīvošanas spēju, ja tādi ir.

4. Izplatīšanās:

- a) izplatīšanās veidi un apmērs, piemēram, novērtējums, kas rāda dzīvotspējīgo putekšņu un/vai sēkļu daudzuma samazināšanos, pārvarot attālumu;

b) specifiski faktori, kas ietekmē izplatīšanos, ja tādi ir.

5. Auga ģeogrāfiskā izplatība.

6. Ja kādas sugas augu parasti neaudzē dalībvalstī(-īs), auga dabiskās dzīvotnes apraksts, to skaitā informācija par dabīgajiem plēsoņām, parazītiem, konkurentiem un simbiontiem.

7. Cita iespējama auga mijiedarbība ar organismiem tajā ekosistēmā, kur to parasti audzē, vai citur, kura attiecas uz ĢMO, arī informācija par toksiskām iedarbēm, kas rodas cilvēkos, dzīvniekos un citos organismos.

C. INFORMĀCIJA, KAS ATTIECAS UZ ĢENĒTISKO MODIFIKĀCIJU

1. Ģenētiskajā modifikācijā lietoto metožu apraksts.

2. Vektora iedaba un avots.

3. Donora organisma(-u) lielums, avots (nosaukums) un katra insercijas rajona fragmenta paredzētā funkcija.

D. INFORMĀCIJA, KAS ATTIECAS UZ ĢENĒTISKI MODIFICĒTU AUGU

1. Jaunizveidotās(-o) vai modificētās(-o) iezīmes(-ju) un rādītāju apraksts.

2. Informācija par faktiskajām insercijām/delēcijām:

a) inserta lielums un uzbūve, un raksturošanas metodes, iekļaujot informāciju par visām tām vektora daļām, ko ievada ĢMAA, vai visiem nesējiem vai svešām DNS, kuras paliek ĢMAA;

b) delēcijas gadījumā likvidētā(-o) rajona(-u) lielums un funkcija;

c) inserta kopiju skaits;

d) inserta(-u) atrašanās vieta(-as) augu šūnās (integrēts hromosomā, hloroplastos,

mitohondrijos vai uzturēts neintegrētā veidā) un metodes, ar kurām to nosaka.

3. Informācija par inserta izpausmi:

a) informācija par inserta attīstības izpausmi auga dzīves ciklā un metodēm tās raksturošanai;

b) auga daļas, kurās inserts izpaužas, piemēram, saknes, kāts, putekšņi u.c.

4. Informācija par ģenētiski modificēta auga atšķirību no recipienta auga:

a) reprodukcijas veidā(-os) un/vai ātrumā;

b) izplatīšanās veidā un ātrumā;

c) izdzīvošanas spējā.

5. Inserta ģenētiskā stabilitāte un ĢMAA fenotipiskā stabilitāte.

6. Visas izmaiņas ĢMAA spējā nodot ģenētisko materiālu citiem organismiem.

7. Informācija par visām toksiskajām, alergiskajām vai citām kaitīgām iedarbēm uz cilvēku veselību, ko rada ģenētiskā modifikācija.

8. Informācija par ĢMAA nekaitīgumu dzīvnieku veselībai, īpaši attiecībā uz visām toksiskajām, alergiskajām vai citām kaitīgām iedarbēm, ko izraisa ģenētiskā modifikācija, ja ĢMAA ir paredzēts lietošanai dzīvnieku barībā.

9. Ģenētiski modificēta auga un mērķa organismu (ja ir) mijiedarbības mehānisms.

10. Iespējamās izmaiņas ĢMAA mijiedarbībā ar blakusorganismiem, kuru izraisa ģenētiskā modifikācija.

11. Iespējamā mijiedarbība ar citu vidi.

12. Ģenētiski modificēta auga atklāšanas un identifikācijas metožu apraksts.

13. Informācija par ģenētiski modificēta organisma iepriekšējo izplatīšanu (ja ir).

E. INFORMĀCIJA, KAS ATTIECAS UZ IZPLATĪŠANAS VIETU (ATTIECAS TIKAI UZ TIEM PAZIŅOJUMIEM, KURI IESNIEGTI, IEVĒROJOT 6. UN 7. PANTU)

1. Izplatīšanas vietas(-u) novietojums un lielums.
2. Izplatīšanas vietas ekosistēmas, to skaitā klimata, floras un faunas, apraksts.
3. Krustoties spējīgu tuvu savvaļas sugu vai audzētu sugu augu klātbūtne.
4. Saistība ar oficiāli atzītiem biotopiem vai aizsargātiem apgabaliem, kurus izplatīšana var skart.

F. INFORMĀCIJA, KAS ATTIECAS UZ IZPLATĪŠANU (ATTIECAS TIKAI UZ TIEM PAZIŅOJUMIEM, KURI IESNIEGTI, IEVĒROJOT 6. UN 7. PANTU)

1. Izplatīšanas mērķis.
2. Paredzētā(-ās) izplatīšanas diena(-as) un ilgums.
3. Ģenētiski modificētu augu izplatīšanas metode.
4. Metode, ar ko sagatavo un pārvalda izplatīšanas vietu pirms izplatīšanas, izplatīšanas laikā un pēc izplatīšanas, iekļaujot audzēšanas tehnoloģiju un novākšanas metodes.
5. Aptuvens augu skaits (vai augi uz m²).

G. INFORMĀCIJA PAR KONTROLES, MONITORINGA, PĒCIZPLATĪŠANAS UN ATKRITUMU APSTRĀDES PLĀNIEM (ATTIECAS TIKAI UZ TIEM PAZIŅOJUMIEM, KAS IESNIEGTI, IEVĒROJOT 6. UN 7. PANTU)

1. Visi veiktie piesardzības pasākumi:

a) attālums(-i) no krustoties spējīgu tuvu savvaļas un audzēto sugu augiem;

b) visi pasākumi, ko veic, lai mazinātu/novērstu jebkuras ĢMAA reproduktīvās daļas, piemēram, putekšņu, sēklu, gumu, izkliedi.

2. To vietas apstrādes metožu apraksts, kuras izmanto vietas apstrādei pēc izplatīšanas.
3. To ģenētiski modificētu augu materiāla, to skaitā atkritumu, apstrādes metožu apraksts, kuras izmanto pēc izplatīšanas.
4. Monitoringa plānu un metožu apraksts.
5. Visu avārijas novēršanas plānu apraksts.
6. Izplatīšanas vietas aizsardzības pasākumi un metodes.

IV PIELIKUMS

PAPILDU INFORMĀCIJA

Šajā pielikumā ir vispārīgi aprakstīta papildu informācija, kas jāsniedz sakarā ar paziņojumu par laišanu tirgū, un informācija par marķējuma prasībām, kas attiecas uz tirgū laižamiem produktiem, kuri satur ĢMO vai sastāv no tiem, un ĢMO, uz kuriem saskaņā ar 2. panta 4. punkta otro daļu minētās prasības neattiecas. To papildina ar metodiskām norādēm, kas attiecas, i.a., uz produkta paredzamā lietojuma aprakstu un kas jāizstrādā saskaņā ar 30. panta 2. punktā noteikto kārtību. Saskaņā ar 26. panta prasībām uz to organismu etiķetēm, uz kuriem minētās prasības neattiecas, sniedz attiecīgus ieteikumus un ierobežojumus lietošanai:

A. Paziņojumā par to produktu laišanu tirgū, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem, papildus III pielikumā norādītajai informācijai sniedz šādu informāciju:

- 1) ierosinātos produktu tehniskos nosaukumus un attiecīgajos produktos

esošo ĢMO nosaukumus, un visus īpašos apzīmējumus, nosaukumus vai kodus, ko paziņojuma iesniedzējs lieto, lai identificētu ĢMO. Pēc piekrišanas saņemšanas kompetentā iestāde būtu jāinformē par jebkuru jaunu tehnisko nosaukumu;

2) tās Kopienā reģistrētās personas vārdu (nosaukumu) un pilnu adresi, kas atbild par laišanu tirgū, neatkarīgi no tā, vai tas ir ražotājs, importētājs vai izplatītājs;

3) kontrolparaugu iesniedzēja(-u) vārdu (nosaukumu) un pilnu adresi;

4) aprakstu, kā produktu, kas satur ĢMO vai sastāv no tiem, paredzēts lietot. Būtu jāakcentē atšķirības ĢMO un līdzīgu ģenētiski nemodificētu produktu lietošanā un pārvaldībā;

5) tā(-o) ģeogrāfiskā(-o) apgabala(-u) vides tipu aprakstu, kurā(-os) produktu paredzēts lietot Kopienā, ja iespējams, iekļaujot ziņas par paredzamo lietojuma mērogu katrā apgabalā;

6) paredzamās produkta lietotāju kategorijas, piemēram, rūpniecība, lauksaimniecība un amatniecības nozares, sabiedriskie patērētāji plašā nozīmē;

7. informāciju par ģenētisko modifikāciju, kas vajadzīga, lai organismu modifikācijas reģistrētu vienā vai vairākos reģistros, kurus var izmantot konkrētu ĢMO produktu atklāšanai un identifikācijai, lai atvieglotu pārdošu ĢMO kontroli un inspekciju. Šajā informācijā vajadzības gadījumā iekļauj ĢMO vai tā ģenētiskā materiāla paraugu iesniegšanu kompetentajai iestādei un ziņas par nukleotīdu secību vai cita veida informāciju, kas ir nepieciešama, lai identificētu ĢMO produktu un tā pēcnācējus, piemēram, ĢMO produkta atklāšanas un identifikācijas metodoloģiju, iekļaujot eksperimentālos datus, kuri liecina par metodoloģijas specifiskumu. Informācija, ko konfidencialitātes

apsvērumu dēļ nevar ievietot atklātībai pieejamā reģistra daļā, būtu jāidentificē;

8) ierosināto marķējumu uz etiķetes vai pavaddokumentā. Tajā vismaz kopsavilkuma veidā jāiekļauj produkta tehniskais nosaukums, paziņojums, ka "šis produkts satur ģenētiski modificētus organismus", ĢMO nosaukums un 2. punktā minētā informācija, marķējumā būtu jānorāda, kā piekļūt informācijai tajā reģistra daļā, kas ir pieejama atklātībai.

B. Vajadzības gadījumā saskaņā ar šīs direktīvas 13. pantu papildus A punktā norādītajai informācijai paziņojumā sniedz šādu informāciju:

1) nejaušas vai ļaunprātīgas izplatīšanas gadījumā veicamos pasākumus;

2) specifiskus norādījumus vai ieteikumus glabāšanai un apstrādei;

3) specifiskus monitoringa un ziņošanas norādījumus paziņojuma iesniedzējam un vajadzības gadījumā kompetentajai iestādei, lai kompetentās iestādes var efektīvi saņemt informāciju par visām nelabvēlīgajām iedarbēm. Šiem norādījumiem nevajadzētu būt pretrunā VII pielikuma C daļai;

4) ierosinātos ierobežojumus ĢMO apstiprinātajā lietojumā, piemēram, attiecībā uz produkta lietošanas jomu un mērķiem;

5) priekšlikumus par iesaiņojumu;

6) aprēķināto ražošanas un/vai importa apjomu Kopienā;

7) ierosināto papildu marķējumu. Tajā vismaz kopsavilkuma veidā var iekļaut A.4., A.5., B.1., B.2., B.3. un B.4. punktā minēto informāciju.

V PIELIKUMS

DIFERENCĒTO PROCEDŪRU PIEMĒROŠANAS KRITĒRIJI (7. PANTS)

Šajā pielikumā ir izklāstīti 7. panta 1. punktā minētie kritēriji.

1. Nemodificēta (recipients) organisma taksonomiskais dalījums un bioloģija, piemēram, reprodukcijas veids un apputeksnēšana, spēja krustoties ar radniecīgām sugām, patogenitāte, ir labi zināma.
2. Ir pietiekamas zināšanas par drošību cilvēku veselībai, ja vajadzīgs, un vecāku organismu videi un recipients organismiem izplatīšanas vidē.
3. Ir pieejama informācija par jebkuru mijiedarbību, kurai ir īpaša nozīme, novērtējot riskus saistībā ar vecāku augiem, ja vajadzīgs, un recipients organismu un citiem organismiem eksperimentālajā izplatības ekosistēmā.
4. Ir pieejama informācija, kas liecina, ka visam iestarpinātajam ģenētiskajam materiālam ir labi rādītāji. Ir pieejama informācija par visu nesējsistēmu vai insertu ģenētisko materiālu, kas lietots kopā ar nesošo DNS. Ja ģenētiskā modifikācija ir saistīta ar ģenētiskā materiāla likvidāciju, ir zināms likvidācijas apmērs. Ir pietiekama informācija arī par ģenētisko modifikāciju, lai izplatīšanas laikā varētu identificēt ĢMO un tā pēcnācējus.
5. ĢMO nerada papildu vai paaugstinātus riskus cilvēku veselībai vai videi eksperimentālās izplatīšanas apstākļos, ko neizraisa attiecīgo vecāku organismu, ja vajadzīgs, un recipients organismu izplatīšana. Nekāda spēja izplatīties vidē un pārņemt citas neradniecīgas ekosistēmas un spēja nodot ģenētisko materiālu citiem organismiem vidē nerada nelabvēlīgas iedarbes.

VI PIELIKUMS

PAMATNOSTĀDNES, KAS ATTIECAS UZ NOVĒRTĒJUMIEM

Novērtējumā, kas paredzēts 13., 17., 19. un 20. pantā, jo īpaši būtu jāiekļauj:

1. To recipients organisma rādītāju identifikācija, kas attiecas uz attiecīgā(-o) ĢMO novērtējumu. Visu to zināmo cilvēku veselības un vides risku identifikācija, ko rada nemodificētā recipients organisma izplatīšana vidē.
2. Modificētā organisma ģenētiskās modifikācijas rezultāta apraksts.
3. Novērtējums, kas rāda, vai ģenētiskā modifikācija ir raksturota pietiekami, lai novērtētu visus riskus cilvēku veselībai un videi.
4. Visu to no jauna radušos risku identifikācija, kas attiecas uz cilvēku veselību un vidi un ko var radīt attiecīgā(-o) ĢMO izplatīšana salīdzinājumā ar attiecīgā(-o) nemodificētā(-o) organisma(-u) izplatīšanu, un kas pamatojas uz vides risku novērtējumu, kuru izdara saskaņā ar II pielikumu.
5. Slēdziens par to, vai un ar kādiem nosacījumiem attiecīgais(-ie) ĢMO vai tā(-o) produkts(-i) būtu laižams(-i) tirgū, vai arī attiecīgos ĢMO nelaiž tirgū, vai par specifiskiem vides risku novērtējuma jautājumiem lūdz citu kompetento iestāžu un Komisijas viedokli. Šie aspekti būtu jānorāda. Slēdzienam būtu skaidri jāattiecas uz ierosināto lietojumu, riska pārvaldību un ierosināto monitoringa plānu. Ja saskaņā ar slēdzienu ĢMO nebūtu laižami tirgū, tad kompetentā iestāde motivē savu slēdzienu.

VII PIELIKUMS

MONITORINGA PLĀNS

Šajā pielikumā ir vispārīgi aprakstīts 13. panta 2. punktā, 19. panta 3. punktā un 20. pantā minētā monitoringa plāna izstrādes

mērķis un vispārīgie principi. To papildina ar metodiskām norādēm, kuras jāizstrādā saskaņā 30. panta 2. punktā noteikto kārtību.

Šīs metodiskas norādes pabeidz līdz 2002. gada 17. oktobrim.

A. Mērķis

Monitoringa plāna mērķis ir:

- apstiprināt, ka visi vides risku novērtējuma pieņēmumi, kas attiecas uz ĢMO vai tā lietojuma iespējamo nelabvēlīgo iedarbju rašanos un ietekmi, ir pareizi, un

- identificēt to ĢMO vai tā lietojuma nelabvēlīgo iedarbju rašanos, kas skar cilvēku veselību vai vidi un kas nav paredzētas vides risku novērtējumā.

B. Vispārīgi principi

Monitorings, kas minēts 13., 19. un 20. pantā, notiek pēc tam, kad ir dota piekrišana ĢMO laišanai tirgū.

Monitoringā iegūtie dati būtu interpretējami, ņemot vērā citus vides apstākļus un darbības. Ja vidē novēro izmaiņas, tad būtu vajadzīgs turpmākais novērtējums, lai noteiktu, vai tās ir ĢMO vai tā lietojuma sekas, jo izmaiņas var izraisīt vides faktori, kas nav ĢMO laišana tirgū.

Pieredze un dati, kas iegūti ĢMO eksperimentālās izplatīšanas monitoringā, var noderēt, izstrādājot pārdoto preču monitoringa plānu, kas vajadzīgs, lai laistu tirgū produktus, kuri satur ĢMO vai sastāv no tiem.

C. Monitoringa plāna izstrāde

Izstrādājot monitoringa plānu būtu:

1) katrā atsevišķā gadījumā sīki jāņem vērā vides risku novērtējums;

2) jāņem vērā ĢMO rādītāji, paredzētā lietojuma mērogs un rādītāji un attiecīgie apstākļi tajā vidē, kurā ĢMO paredzēts izplatīt;

3) jāiekļauj neparedzamas kaitīgas iedarbes vispārīga uzraudzība un, ja vajadzīgs, konkrētam gadījumam specifisks monitorings, ko koncentrē uz nelabvēlīgajām iedarbēm, kuras identificētas vides risku novērtējumā:

3.1. ievērojot to, ka pietiekami ilgi būtu jāīsteno specifisks monitorings katram gadījumam, lai atklātu tūlītējas un tiešas, kā arī, ja vajadzīgs, kavētas un netiešas iedarbes, kas identificētas vides risku novērtējumā;

3.2. ievērojot to, ka, īstenojot uzraudzību, pēc vajadzības varētu izmantot jau izstrādātus drošības standartpasākumus, piemēram, zemkopības šķirņu līniju, augu aizsardzības vai veterināro vai medicīnisko produktu monitoringu. Būtu jāizskaidro, kā piekrišanas īpašniekam būs pieejama attiecīgā informācija, kas iegūta drošības standartpasākumos;

4) sistemātiski jāveicina ĢMO izplatīšanas novērošana uztvērējvidē un novērojumu interpretācija attiecībā uz cilvēku veselības un vides drošību;

5) jānoteic, kas (paziņojuma iesniedzējs, lietotāji) izpilda dažādos uzdevumus, kuri noteikti monitoringa plānā, un kas atbild par monitoringa plāna izstrādi un pareizu īstenošanu, kā arī nodrošina to, ka piekrišanas īpašnieku un kompetento iestādi informē par visām novērotajām nelabvēlīgajām iedarbēm cilvēku veselībā un vidē. (Norāda laikus un intervālus ziņošanai par monitoringa rezultātiem.);

6) jāizskata mehānismi visu novēroto nelabvēlīgo iedarbju identifikācijai un apstiprināšanai cilvēku veselībā un vidē un jādod iespēja piekrišanas īpašniekam vai kompetentajai iestādei vajadzības gadījumā

veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai aizsargātu cilvēku veselību un vidi.

VIII PIELIKUMS

ATBILSMJU TABULA

Direktīvā 90/220/EEK Šajā direktīvā

1. panta 1. punkts 1. pants
1. panta 2. punkts 3. panta 2. punkts
2. pants 2. pants
3. pants 3. panta 1. punkts
4. pants 4. pants
- 5. pants
5. pants 6. pants
6. panta 1. līdz 4. punkts
6. panta 5. punkts 7. pants
6. panta 6. punkts 8. pants
7. pants 9. pants
8. pants 10. pants
9. pants 11. pants
10. panta 2. punkts 12. pants
11. pants 13. pants
12. panta 1. - 3. un 5. punkts 14. pants
13. panta 2. punkts 15. panta 3. punkts
- 15. panta 1., 2. un 4. punkts
- 16. pants
- 17. pants
13. panta 3. un 4. punkts 18. pants
13. panta 5. un 6. punkts 19. panta 1. un 4. punkts

12. panta 4. punkts 20. panta 3. punkts
14. pants 21. pants
15. pants 22. pants
16. pants 23. pants
- 24. panta 1. punkts
17. pants 24. panta 2. punkts
19. pants 25. pants
- 26. pants
20. pants 27. pants
- 28. pants
- 29. pants
21. pants 30. pants
22. pants 31. panta 1., 4. un 5. punkts
18. panta 2. punkts 31. panta 6. punkts
18. panta 3. punkts 31. panta 7. punkts
- 32. pants
- 33. pants
23. pants 34. pants
- 35. pants
- 36. pants
- 37. pants
24. pants 38. pants
I A pielikums I A pielikums
I B pielikums I B pielikums
- II pielikums
II pielikums III pielikums
II A pielikums III A pielikums

II B pielikums III B pielikums

III pielikums IV pielikums

- V pielikums

- VI pielikums

- VII pielikums

[1] OV C 139, 4.5.1998., 1. lpp.

[2] OV C 407, 28.12.1998., 1. lpp.

[3] Eiropas Parlamenta 1999. gada 11. februāra atzinums (OV C 150, 28.5.1999., 363. lpp.), Padomes 1999. gada 9. decembra kopējā nostāja (OV C 64, 6.3.2000., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2000. gada 12. aprīļa lēmums (OV C 40, 7.2.2001., 123. lpp.). Eiropas Parlamenta 2001. gada 14. februāra lēmums un Padomes 2001. gada 15. februāra lēmums.

[4] OV L 117, 8.5.1990., 15. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 97/35/EK (OV L 169, 27.6.1997., 72. lpp.).

[5] OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 1999/80/EK (OV L 210, 10.8.1999., 13. lpp.).

[6] OV L 214, 24.8.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 649/98 (OV L 88, 24.3.1998., 7. lpp.).

[7] OV L 237, 28.8.1997., 18. lpp.

[8] OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

[9] OV L 117, 8.5.1990., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 98/81/EK (OV L 330, 5.12.1998., 13. lpp.).

[10] OV L 292, 12.11.1994., 31. lpp.

[11] Padomes Direktīva 70/457/EEK (1970. gada 29. septembris) par kopēju lauksaimniecības augu sugu šķirņu katalogu (OV L 225, 12.10.1970., 1. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 98/96/EK (OV L 25, 1.2.1999., 27. lpp.).

[12] Padomes Direktīva 70/458/EEK (1970. gada 29. septembris) par dārzu sēklas materiāla tirdzniecību (OV L 225, 12.10.1970., 7. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 98/96/EK.

[13] Padomes Direktīva 1999/105/EK (1999. gada 22. decembris) par meža sēklas materiāla tirdzniecību (OV L 11, 15.1.2000., 17. lpp.).